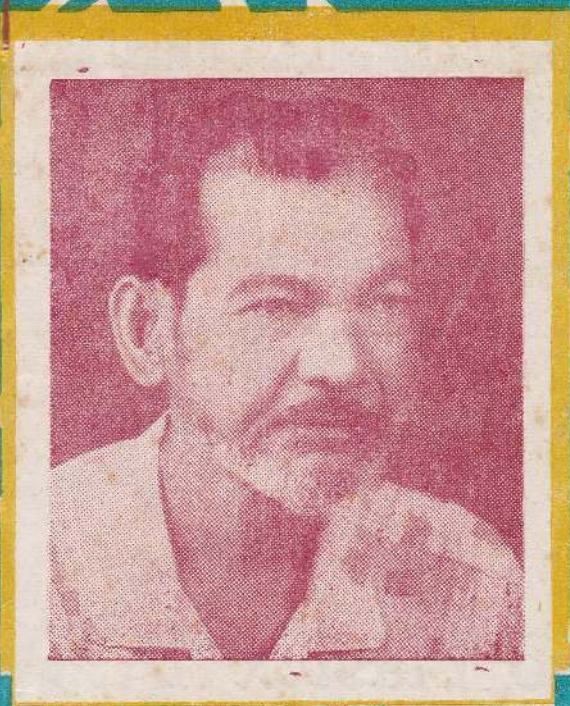


மலல்கை



டிசம்பர் 1973

இதழ்முகம் : விடாதுகொள்வது



அனைத்து
60 சதம்

கலை, இலக்கியம்

சாலை

*With the best Compliments
from*

NEW GEMINI PRINTERS

190, Vauxhall Street,
COLOMBO 2

Phone : 33888

With best Compliment of

Carvalho Plastex Ltd.

Manufacturers of

**Kadet Ball Pens,
Fountain Pens,
Sign Pens.**

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்-கவி
யாதிய் னைய சிலிகளில்-உள்ளம்
ஈடுயல்-உன்றும் நடப்பவர்-இந்நர்
ஈனநிலைகண்டு துள்ளுவார்’



இன்பதாலுது ஆண்டு

டிசம்பர்
1973

68

சென்ற மாத இதழில் ‘10 சதம் கூட்டுவதா? அல்லது பக்கங் களைக் குறைப்பதா?’ என நாம் கேட்டிருந்த கேள்விக்குப் பலர் ‘பக்கங்களைத் தயவு செய்து குறைத்து விடாதீர்கள்!’ என வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனர்.

வாழ்க்கைச் செலவு ஏறியுள்ள இந்தச் சூழ்நிலையில் நாமும் ரசிகர்களைச் சிரமப்படுத்துவது முறையா எனப் பலமுறை நமக்குள் தீர்க்கமாக ஆலோசித்தோம். 52 பக்கங்களை 56 பக்கங்களாக்கி விலையை 60 சதமாக உயர்த்துவது என முடிவுக்கு வந்துள்ளோம்.

உண்மையிலேயே இது நமக்கு மகிழ்ச்சியான நிலையல்லத்தான். இருந்தும் என்ன செய்வது? சஞ்சிகையின் அடக்க விலையே அதிக ரித்துள்ளது. இந்தச் சூழ்நிலையில் நாம் இவ் வியாபாரச் சமுதாயத்தில் தாக்குப் பிடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டியேற்படுகிறது. நமது சகல மனித உழைப்பையும், திறமையையும் மல்லிகைக்காக நித்த நித்தம் செலவு செய்கிறோம். நீங்கள் மாதா மாதம் 10 சதத் தைக் கூடுதலாகத் தருவதால் அந்த உழைப்பை மதிக்கிறீர்கள் என்றே நாம் கருத்தில் கொண்டு, மீண்டும் மீண்டும் உழைப்போம்; முன்னேறுவோம்!

— ஆசிரியர்

மணக்கும் ‘மல்லிகை’
கதை, பெயர்,
கவிதை, சுட்டுரை,
கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்;
பொறுப்பும் அவரே.

மல்லிகை
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

T' Gram: 'JUBILEE'

T' Phone: 20712

உள்நாட்டு விளைபொருட்களின் மொத்த—
கமிஷன் வியாபாரிகள்

ரசாயனப் பொருட்கள், வர்ணப்பூச்சுகள்,
வாசனைத்திரவியங்கள், உபஉணவுப் பொருட்கள்,
நிதான விலையில் கிடைக்கும் இடம்.

யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர்களே! எம்முடன்
தொடர்பு கொள்ளுங்கள். உங்கள் விளைபொ
ருட்களை விற்பனை செய்துகொடுத்து உங்களு
டன் ஒத்துழைக்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

ஹுசைன் பிறதர்ஸ்.

137, மெனிபன் வீதி,
கொழும்பு - 11.

இ. சிற்றம்பலம் அன் கோ.,

25, பழைய சோனகத்தெரு,
கொழும்பு - 12.

பிரபல

கமிஷன் ஏஜண்டும்,
மொத்த விற்பனையாளரும்.



தாய்த் திரு நாட்டிற்குச் சாதனையை ஏற்படுத்தித் தந்த வெற்றி வீரனை வாழ்த்துகின்றோம்!

சர்வதேச பிலியர்ட்ஸ் விளையாட்டில் அனைத்துலகச் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு நமது நாட்டின் புகழை உலக நாடுகள் அனைத்திலும் கொடிகட்டிப் பறக்கச் செய்துள்ள ஜனம் எம். ஜே. எம். லாபிர் அவர்களை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டி எமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்பதில் பேருவகை அடைகின்றோம்.

நன்பர் லாபிர் சென்ற காலங்களில் பல சர்வதேச அரங்குகளில் பங்கு கொண்டு, நமது நாட்டிற்குப் பெருமையும் புகழும் தேடித் தந்திருந்தார். என்றாலும் கூட இந்தத்தடவை அவர் பெற்றுள்ள வெற்றி முன்னர் நமது தாய்த் திருநாட்டிற்குப் பெற்றுத் தந்துள்ளவைகளை விட மகத்தானது; பெறுமதி மிக்கது. இலங்கையின் பெயரை உலக விளையாட்டுத் துறையிலே கணிசமான அவுவு உயர்த்தி வைக்கத் தக்கது.

இந்த ஆட்டத்தில் - வேறு எந்த விளையாட்டுகளிலும் கூட - தகுந்த வசதிகளோ வாய்ப்புக்களோ இல்லாமல் இருந்தும் கூட, லாபிர் அவர்கள் தனது விடா முயற்சியாலும் ஆற்றலினாலும் நீடிணத்துவத்தினாலும் அநுபவத்தினாலும் இந்த வெற்றியை ஈட்டியுள்ளார்கள் என்பதை எண்ணும்போது எமக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது.

எத்தனைதான் கிரமங்கள், இடையூறுகள், நெருக்கடிகள் ஏற்பட்ட போதிலும் முயற்சியும் தன்னம்பிக்கையும் எதையும் எதிர் கொள்ளத்தக்க மனத் திராணியும் இருத்தால் நிச்சயம் எடுத்த காரியத்தில் வெற்றிபெற முடியும் என்பதை இளந் தலைமுறைக் கலைஞர்களுக்குச் சொல்லாமல், தனது வெற்றியின் மூலம் நிறுபித்துக் காட்டியுள்ளார் லாபிர்.

பம்பாயில் தற்போது நடைபெற்ற இப் போட்டியில் பல உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த விளையாட்டு விற்பன்னர்கள் கலந்து

கொண்டிருந்தனர். அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, இங்கிலாந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து வந்த விளையாட்டுப் புலிகளை எல்லாம் இவர் தோற்கடித்து இந்த பெறுமதி மிக்க வெற்றியைத் தேடியுள்ளார்.

இந்தப் போட்டியில் லயபீர் அவர்கள் இரண்டு உலக சாதனைகளை நிறுவியுள்ளார் என்பதும் கவனிக்கத் தக்கது. தற்போது அவர் பங்கு பற்றிய எட்டுப் போட்டிகளிலும் ஒரு தடனவகூடத் தோற்கடிக்கப் படாமல் வென்றுள்ளார் என்பதை என்னும் போது நமக்குப் பெருமையாக இருப்பதைப் போலவே, நமது நாட்டிற்கும் இந்த உலகப் புகழில் பங்கைச் சேர்த்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கொழும்பு ஸாகிராக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் இவர் என்பதால் அக் கல்லூரி இவரையிட்டுப் பெருமை கொள்வதில் நியாயம் உண்டு.

நமது நாட்டிலுள்ள சகலரும் மத - இன - மொழி பேதங்களைக் கடந்து இந்த வெற்றித் திருமகளை வாழ்த்துவதிலும் வரவேற்பதிலும் கலந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படியான உற்சாகமும் சனங்களின் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் இருந்தால்தான் நமது மண்ணில் பிறந்த களைஞர்கள் வருங்காலத்தில் மிகப் பிரமாண்டமான சாதனைகளை வென்று தருவார்கள் என்பதை நாம் ஞாபகமுட்ட விரும்புகின்றோம்.

இலங்கையின் இந்த உலக சாதனை ஏதோ தற்செயலாக ஏற்பட்டுவிட்ட திருகூறன் சம்பவமல்ல. நீண்ட நெடுங்காலமாக லாபிர் போன்ற தீவிர உழைப்பாளிகள், விளையாட்டு வீரர்கள், சாதனையாளர்களின் ஊக்கம் மிக்க பெரு முயற்சியின் பெறுபேறே இந்த வெற்றியின் அடித்தளம் என்ற உண்மையை நாம் மிகத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ளுகின்றோம்.

மனச் சுத்தமாகவும் தளரா நம்பிக்கையுடனும் கதி கலங்காத் திடகாத்திரப் பிடிவாதத்துடனும் இப்படியான விவகாரங்களில் நாம் மனதைச் செலுத்திப் பாடுபட்டால் நம்பிக்கையாக அது கடைசியில் பயனைத் தந்தே தீரும் என்ற உண்மையையும் நாம் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம்.

இலங்கைத் தாய்த் திருநாட்டிற்கும், அதன் சகல பகுதி மக்களுக்கும் உலகப் புகழ் தேடித் தந்துள்ள விளையாட்டு வீரனை - வெற்றித் திருமகளை - சகோதரக் கலைஞனைப் பாராட்டுவதில் என்று மில்லாத பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். நமது மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

நாடே அவரை வரவேற்கக் காத்திருக்கட்டும்!

கலாசாரப் பாலத்தின் ஒரு தூண் உடைந்தது!

கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்கும் இலக்கிய ஒளிப் பாலமாக, மிகப் பிரகாசமான ஒளிப்பிளம்பாக மின்னிக்கொண்டிருந்த, சிவப்பு நட்சத்திரம் ஒன்று நிலைகுலைந்து நீல நீரில் விழுந்து கலந்து மறைந்த செய்தி—

உலகெங்கும் பரவுகிறது.

விஷயம் புரிந்தோர் துடிக்கின்றனர்; கண்ணீர் மலர்களைத் தூவுகின்றனர் தமிழறிந்தோரின்—

தவிப்போ வார்த்தைகளை மீறுகின்றது.

ஆம்; அந்தச் சிவப்பு நட்சத்திரம் செய்யோன் கெசல்விச் சூதில் என்ற ரஷ்ய தமிழறிஞர்தான்.

ரஷ்ய - தமிழ் நாட்டுக் கலாசாரப் பாலத்தின் பிரிக்க முடியாத அத்திவாரத் தூண்.

மாபெரும் புகழ்வாய்ந்த இரு கண்ட மக்கட் கூட்டத்தினரும் சங்கமித்து, அளவளாவி, ஒருவர் பிரச்சினையை ஒருவர் புரிந்து, ஒருவரையொருவர் நேசிக்க வழிசமைத்த அந்த இயந்திரவியலாளன், பன்மொழிப் புலவன்—

இந்தி, உருது, பாரசீகம், வங்காளம் ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்தும் தமிழ்மீது கொண்ட ஆரக் காதலால் தனது பெயரைத் தமிழில் 'செம்பியன்' எனப் பொறித்துக் கொண்ட சூதின்—

தனது வாழ்வின் வசந்தங்களின் துடிப்புக்களின் உணர்வுகள் உச்சநிலையில் இருக்கும் நாற்பத்தின்காவது வயதில் படகு விபத்தில் மரணமானது தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை மிகப்பெரிய இழப்பாகும்.

தமிழ்மொழியின் பேச்சோசைக்கும், எழுத்தோசைக்குமிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளையும், அவற்றின் ஒலியழுத்த அமைப்புக்களையும் பற்றி இவர் மேற்கொண்ட ஆராய்வு உலகப்புக்கொண்டது. தமிழர்களே அதிகம் ஈடுபடாத துறையிது.

'தமிழ் மொழியின் சொல்வடிவ அமைப்பு' என்ற இவரது ஆராய்ச்சிப் பட்ட நூல் - தமிழறிஞர்களால் பெரிதும் விதந்து கூறப்பட்டதாகும்.

'தற்கால இலக்கியத் தமிழில் - துணைச்சொற்கள், வினையடைகள், இலக்கணப் பகுப்புகள்' எனச் செய்த மூன்று ஆராய்ச்சிகள் தமிழ்ச் சொல்லில் ஒலியழுத்தம் பற்றிய குறிப்புகள். பியற்றி கொஸ்கி என்பவருடன் தயாரித்த தமிழ் - ரஷ்ய அகராதி என்பன இவரின் தமிழாராய்ச்சியைப் புலப்படுத்துவனவற்றுள் சில.

செம்பியன் சூதின் மறைந்த செய்தி கேட்டு மல்லிகையும் தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து அஞ்சலி செய்கிறது.

— ஆசிரியர்

தமிழகத்துக்கு ஒரு ஜி. என். பி.
நமககு ஒரு வி. என். பி. அவர்
இசை பொழிந்தவர். இவர்
இசை ஆய்வாளர்; பரமரசிகர்.

ஆழ்ந்த ஞானமும் இலக்கிய நய
மும் நுண்ணிய உணர்வு வெளிப்
பாடும் இவரது தனித் திறமை
கள். முதிர்ந்த ஆற்றல்கள்.

சகல கலைகளையும் ரசிப்பதுடன்
நுணுகி விமர்சிக்கும் பேராற்றல்
படைத்தவர் இவர்.

இந்தக் கலைஞரின் உருவத்தை
அட்டையில் மல்விசை மன
நிறைவுடன் வெளியிடுகின்றது.

— ஆசிரியர்



வி. என். பி.—

இந்த மூன்று எழுத்துக்கும்
ஒரு தனிச்சுவர்ச்சி உண்டு.

ஆளும் கவர்ச்சியானவர்
தான்!

அவர் எழுத்து. பேச்சு.
பார்வை எல்லாம் காந்த சக்தி
யுடையவை.

இலங்கை வானொலியில் அறி
விப்பாளர், நிகழ்ச்சி தயாரிப்
பாளர். இசைக் கச்சேரி செய்
யும் சங்கீத வித்துவான்; அஞ்சல்
நிகழ்ச்சிகளில் நேர்முக வர்ண
னையாளர்.

இத்தனையும் இவர் ஒருவரே!

வாரா வாரம் வானொலி
நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி அக்குவேறு
ஆணிவேறுகப் பிச்செறியும்
வானொலி விமரிசனம் 'லாவண்
யம்' என்ற பெயரில் ஒரு மாதப்
பத்திரிகையில் வெளிவந்ததும்
இவரது சரக்கு!

இவரைப் பற்றி பல வருடங்
களுக்கு முன்னரே கேள்விப்பப்
பிடுந்தேன். சந்திக்கும் சந்தர்ப்
பம் கிடைக்கவில்லை.

உத்தியோகத்தை விட்டு
கொழும்பே வேண்டாம் என்ற
முடிவுடன் சொந்த ஊருக்குத்
திரும்பிவிட்டார், வி. என். பி.

1960-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 25-ம் திகதி நான் 'ஈழ நாடு' உதவி ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்ற தினம்.

நாலுமழ வேட்டி, அரைக்கைச் சட்டை, தோளில் ஒரு துண்டு, கையில் ஒரு பொடிடப்பி இவற்றுடன் ஒரு மெலிந்த உருவம் 'ஈழநாடு' மேல் மாடியில் நின்றது.

அப்போது ஈழநாடு ஆசிரியராக இருந்த திரு. இராஜ அரியரத்தினம் என்னை அவருக்கருகில் அழைத்து 'இவரைத் தெரியுமா?' என்று கேட்டார்.

'இல்லை' என்றேன்.

'இவர்தான் வி. என். பி.' என்று அவர் அறிமுகப்படுத்தியதும் 'நிறையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், இதுவரை சந்திக்கவில்லை' என்றேன்.

சிறிது நேரம் கழித்து 'இதுவரை சந்திக்காததும் நல்லதாப்போச்சு' என்றார் ஒரு நமட்டுச்சிரிப்புடன்.

வேடிக்கையாக அர்த்தத்துடன் பேசுவார் வி. என். பி.

எத்த விஷயத்தைப் பற்றியும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைப்பதில் சமர்த்தர்.

நான் ஈழநாடு பத்திரிகையில் சேருவதற்கு முன் வி. என். பி. சில மாதங்கள் ஈழநாடு நிகுபராகவும் பணியாற்றியிருந்தார்.

பின்னர் கதை, கட்டுரைகள், பேட்டிக் கட்டுரைகள், 'கலம்' எழுதிக் கொண்டு ஒதுங்கியிருந்தார்.

ஒரு சமயம் கொழும்பில் ஈழநாடு பெரியவர் என்னையும் வேறு சிலரையும் அழைத்து ஈழ

நாடு அபிவிருத்தி குறித்து ஆலோசனை நடத்தினார்.

அப்போது 'வி. என். பி. யெல்லாம் இருக்குது. அந்தாட்களைப் போன்றவர்களின் திறமைகளை ஈழநாடு பயன்படுத்த வேண்டும்' என்று அவர் கூறிய போது மற்றொருவர், 'அது நல்லதுதான். ஆனால் வி. என். பி. சில சமயங்களில் ஒருமாதிரி...' என்று இழுத்தார்.

உடனே பெரியவர் 'குடிக்கிறதைப் பற்றிச் சொல்கிறீர்களா? ஒவ்வொருவனுக்கும் ஏதாவது பிரச்சனைகளிருக்கும். அவன் வேண்டுமென்ற குடிக்கிறான்? அதைப்பற்றி அதிகம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவனுடைய திறமையை எப்படியும் மக்களுக்குப் பயன்படச் செய்யவேண்டும்' என்றார்.

இன்றும் வி. என். பி. யின் திறமையை மக்கள் அறிந்து கொள்ளவும்; பயன்படுத்தவும் தவறவில்லை.

அலுவலகத்தில் சில நேரம் ஓய்வாக இருந்தால் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்வோம்.

புதிய புதிய சிந்தனைகள் திடீர் திடீர் எனத் தோன்றும்.

இளமையில் மிக அழகாக, அதாவது ஆண் அழகுகளைத் தோற்றமளித்தார்.

இப்படி நான் சொல்லவில்லை.

இது வி. என். பி. யின் தாயார் சொன்னது.

படிப்பிலும், இசையிலும் பெயரும் புகழும் பெருகி வந்தது.

கலைப்பித்துக் கொண்டவர் வி. என். பி. அன்று பல இளம் உள்ங்களில் தோன்றிய சினி

மாப்பித்து இவரையும் பிடித்துக் கொண்டது.

இந்தியாவுக்குப் போய் சினிமாவில் நடிப்பது என்று ஒற்றைக் காவில் நின்றார்.

‘இந்த அழகனை சினிமாவில் நடிக்க விட்டால் கெட்டுப் போவான்’ என்று எண்ணிய தாய் ஒரேவழி ஆளுக்குக் கால் கட்டுப் போடுவதுதான் என்று தீர்மானித்து அதை நிறைவேற்றியும் வைத்தார்.

மிகச் சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்த வி. என். பிக்கு மணவாழ்க்கை அவ்வளவு சோபிக்கவில்லை.

மகனும் மருமகனும் பேரப்பிள்ளையும் தாயும் என்று ஒரே குடும்பமாக வாழும் வி. என். பி. பற்றற்ற வாழ்க்கையே வாழ்கிறாரென்றே சொல்லலாம்.

எழுத்து, படிப்பு, சிந்தனை எல்லாக் கவலையையும் மறந்திருக்க மருந்து!

இந்தியாவில் கலை விமர்சனம் செய்யும் சுப்புநிவுக்கு அங்கு மதிப்பும் பயமும்!

இங்கு இந்தச் ‘சுப்புநி’ துணிச்சலோடு எழுதினால் யார் வெளியிடுவார்கள்? அப்படித்தான் எழுதினாலும் இவருக்கென்ன தெரியும்? என்ற விமர்சனம்!

உடல் நலிந்துவிட்டது: உள்ளம் சோரவில்லை

சிந்தனையில் தெளிவு; எழுத்தில் வலிமை.

இந்த வி. என். பி. என்ற வி. என். பாலசுப்பிரமணியம் படைத்தளிக்க வேண்டியவை இன்னும் ஏராளமாக உள்ளன.

மணிக் கரங்கள்

இரண்டாயிரம் ரூபாய் மல்லிகை நிதி எனச் சென்ற இதழில் நாம் வேண்டுகோள் விடுத்ததையடுத்து பல நண்பர்கள் தங்களது உளமார்ந்த உதவியை எமக்கு நல்க முன் வந்துள்ளனர். லேபீரியா நாட்டில் மொன்ரேவியா பட்டணத்திலுள்ள ஒரு தமிழன்பருக்கும் எமது குரல் கேட்டுள்ளது என நினைக்கும்போது அகில உலகத்திலும் நமது இலக்கியக் குரல் கேட்கும் காலம் நானே நிச்சயம் வரும் என்ற உணர்வுடன் இதை வெளியிடுகின்றோம்.

டாக்டர் பி. நடராசா — 100-00

சுகாதார மந்திரி காரியாலயம்,

மொன்ரேவியா, லேபீரியா.

திரு. பெஞ்ஜமின் செல்வம் — 15-00

நானாட்டான், முருங்கன்.

எஸ். ஐ. எம். ஹம்ஸா — 5-00

ஸாகீரா கல்லூரி, மாவனெல்லை.

சுமையின் பங்காளிகள்

லெ. முருகபதி

மரியா அரிசியில் இருந்து நெல்லும் கல்லும் பொறுக்குகிறாள். கூப்பன் கடைக்காரனுக்கு சாபம் — அவள் மனதளவோடு நிற்கிறது.

ஐந்து வயது இளைய மகன் சிணுங்கிக்கொண்டு வருகிறான். கண்ணிலும் மூக்கிலும் வடிகிறது. நாக்கில் இனம்புரியாத சுவை.

‘சீ..... சனியன் கிட்டவா. மூக்கைத் துடைச்சியதுக்கு’ — அவள் மரியா அழைத்தாலும், அவன் அருகே சென்றது அவள் தான். இடுப்பில் சுற்றியிருந்த கம்பாய்ச் சேலையின் முந்தானையால் மூக்கைத் துடைத்து விடுகிறாள்.

‘அம்மா..... பசிக்குது.....’ வார்த்தைகளுடன் சிணுங்கல். ‘அடே... ஜோஸே... இன்னுமா தெருவில் விளாடிய? மைக்கல் அய்யாட கடைக்குப்போய் ஒரு ரேஸ்பான் வாங்கட்டு வா. இவன் அழுகியான்’ - தெருவில் ிலிப் போனை’ விளையாடிக் கொண்டிருந்த மூத்தவன், தாயின் குரல் கேட்டு ஓடிவருகிறான். ‘அம்மா... இப்ப ரேஸ்பான் முடிஞ்சிரிச்சம். தம்பி சாப்பிடுயதுக்கு விசுக்கோத்து

வாங்கிக் குடுக்கட்டா.....?’ — பாண் தட்டுப்பாட்டையும், பாண் வாங்குவதற்கான நேரம் தாழ்ந்துவிட்டதையும் அனுபவபூர்வமாக அச்சிறுவன் ஜோஸே கூறுகிறான்.

காலையில் தான் தயாரித்துக் கொடுத்த சீனியில்லாத தேனீருடன் — அதுவே காலை ஆகாரமாக — வெறும் வயிற்றுடன் இருப்பது அவள் மரியா மட்டுமா? அவள் பிள்ளைகளும் தான். முதல் நாள் இரவில் வீட்டில் நிகழ்ந்த குடும்பத்தகராறு....., சட்டிபானைகள் உருண்டு உடைந்தது....., அச்செம்மண்டெரு வாசிகள் திரண்டு நின்று வேடிக்கையுடன் விமர்சித்தது....., எல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் அவன் நினைவிற்கு வருகிறது. இது எத்தனையாவது முறையோ?

‘குடும்பம் எப்படி வாழ்கிறது?’ என்ற கேள்விக்கு கணவனும் மனைவியும் தத்தமக்கு சாதகமான பதில்கள் தரப்போய் உண்டான கோளாறு! சிறிது தூரத்திலுள்ள கிராமத்திலிருந்து வடிசாராய விற்பனையாளன் ஒருவன் இரகசியமாக கொண்டுவந்து தரும் ஒருசில் போத்தல் வடிசாராயத்தின்

சில்லறை வீற்பனையின் வருமானம்தான் தன் குடும்பத்திற்கு சோறுபோடுகிறது என்பது மரியாவின் வாதம்.

கடலில் வலை வீசி, துடுப்பு வலித்து அதில் பெறும் வருமானம்தான் குடும்பத்தை இதுவரை காலமும் காப்பாற்றி வந்தது; இனியும் காப்பாற்றும் என்பது அவள் கணவன் பேதுருவின் தர்க்கம். கருத்து மோதல்களில், ஒருவர் பிறப்பில் ஒருவர் சந்தேகம் கொண்டவார்த்தைப் பிரயோகங்கள்!

'அடியேய்..... கண்டாற ஒலி..... இவ்வளவு காலமும் ஒண்ட அப்பனா ஒனக்குச் சோறு போட்டான். கட்டின துணி போடதானேடி ஒன்னை என் டோட அனுப்பிச்சான் அந்தச் செவ்வயன்.....'

'என்னை ஏசங்க, அடியுங்க ஆண்டவரிட்ட போய்ச் சேர்ந்திட்ட என்ற அப்பாவை ஏச வேணும். சோறு போடியதைப் பத்து பேசிரூர்.....! கட்டன பெண்டாட்டியயும் புள்ளைகளையும் வைச்சிச் சரியாப்பாக்கத் தெரியாது..... சம்மாதிச்சிய காசையெல்லாம், 'பூரு' விளாடி துளைச்சிக் குடிச்சியது..... தூ... நீங்களும் ஒரு மனுஷனா? அந்த மனுஷன் கொண்டாந்து குடுக்கிய 'அரக்கு' த்தான் இந்த வீட்டில ஒரு நேரச் சோத்தை யாவது ஆக்கவைச்சிது. இல் வாட்டி..... நான் போகோ... னும்.....' எதையோ சொல்லி விட முயன்றவள் சுற்றி நின்ற பெண்கள் கூட்டத்தைப் பார்த்ததும் வாயை மூடி நாளை அடக்கிக்கொண்டாள். வெளி வரவிருந்த அவ்வார்த்தை அவள் லாயினுள்ளேயே சங்கு மித்து ஜீரணமாகிவிட்டது.

அவள் மனக்கசப்பு, உவர்ப்பு நீராக கண்களில் வடிந்தது. சட்டி பாளைகளை தகர்த்து விட்டு, தகர்த்த துடுப்புத்தடியினால் மரியாவின் தலையையும் தகர்க்க வந்த பேதுருவை ஒரு சிலர் வெளியே இழுத்துவந்தனர்.

வறுமையின் கோரத்தாண்டவத்தின் பிரதிபலிப்பாக அக்குடும்பம் திகழ்ந்தது. நாளுக்கு நாள் பெருகிவரும் விலைவாசி ஏற்றத்துடன் போட்டி போட முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலையின் அசுரப்பீடியில் இருந்து தப்பி ஓடி வாழ்வை வயிற்றுக்காக மட்டுமாவது காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற மன உந்தலில் வடிசாராய விற்பனையை இரகசியமாக ஆரம்பித்தாள் மரியா. அதில் கிடைக்கும் சிறிதளவு வருமானம் தன் குடும்பத்திற்கு சோறுகாச்சப் போதும் என்ற எண்ணத்தில் கணவனது நாளாந்த வருமானத்தையும் அதில் அவன் செலவுகளையும் எடுத்துரைத்து — அவனிடமிருந்து 'உறைப்' பாகவே வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டாள் மரியா.

கடந்த ஒரு சில நாட்களாக அவளுக்கு போதிய வருமானம் கிட்டவில்லை என்ற குறையுடன், கணவனது ஆர்ப்பாட்டக் கொக்கரிப்பில் நேர்ந்த வேதனையை அவளால் தாங்கிக் கொள்வது சிரமமாகவிருந்தது. அக்குடும்பத்தைப் பொறுத்தளவில் வாழ்க்கை என்பது அவளுக்கு மட்டுந்தான் என்று அவள் கருதிவிட்டாள், தன் வேதனை பற்றி அவள் சிந்திக்கவே தேவையிருக்காது. ஆனால் தன் வயிற்றில் உதித்துவிட்ட இரண்டு பாலகர்களின் எதிர் காலம் என்னவாவது என்ற தாய்மையுணர்வே அவளை வாழ

வைக்கிறது என்பதும், கணவன் தரும் மிகச்சிறிய முதல் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றாது என்ற நியாயமான வாதம்தான் அவனை மேற்படி அத்தரங்க வாடிக்கைபாளர்களுக்கு மட்டும் - தெரிந்த வியாபாரத்தை கடத்த சில வாரங்களாக நடத்தி வருகிறார்.

'அடியேய்..... அந்தச் செவல ராஸ்கள் கொண்டாறிய 'அரக்கு' தானாடி எங்கட குடும்பத்தைக் காப்பாத்துது? அவன் தார 'அரக்கு' க்கு நீ காசி மட்டுமா குடுக்கிய.....? வேற.....?' - உலகமே இருண்டு - அவ்விருட்டில் தான் நிலைதடுமாறியது போன்று அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு அதிர்ந்தாள் மரியா.

'என்ற ஆண்டவரே..... அடே பாவி..... ஒண்ட வாய் புழுத்துப்போம்..... பறவேசமவனே' கணவனைத் தானா திட்டுகிறோம் என்ற உணர்வே இல்லாமல் பெரிதாகச் சத்தம் வைத்தாள் அவள்.

'இவள் நினைச்சியான் நான் ஒரு பொண்ணையன்... எண்டு! இருட ஒணக்குச் செய்யியள் நல்ல வேலை. ஒண்ட ராங்கித் தனத்தை அடக்காட்டி நான் பேதுரு இல்ல' ஏனையவர்களது பியூயில் இருந்து திமிறிக் கொண்டு சாரத்தை உயர்த்தி மடித்துக் கட்டியபடி கைகளை உதறிக்கொண்டு அவன் போய் விட்டான்.

'அம்மா பசிக்குது, காலம தேத்தண்ணிதானே குடிச்சன். பசிக்குதம்மா.....' இனைய மைந்தனது அழகை கலந்த கோரிக்கை மரியாவை நனவுலகிற்கு கொண்டு வந்தது. மகனது கோரிக்கைக்கு செவிசாய்த்து ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்காது

முதல்நாள் சம்பவம் பற்றியே மீண்டும் மீண்டும் நினைக்கும் தன் பலவினத்தை அவள் உணர்கிறாள்.

குசினி வேலிச்சுவரில் நெருகியிருந்த சம்பிளியை எடுத்து, தலைகீழாக கவிழ்த்து தட்டிப்பார்த்தாள். ஒரு பத்துச்சத நாணயம் மட்டும் இடது உள்ளங்கையில் விழுந்தது. 'ஜோயே..... பத்துச்சம்தான் இரிக்சது. மைக்கல் அய்யாட்ட செல்லு இதுக்கு ஒரு ரோஸ்பான் தரட்டாம் என்று. மிச்சக் காசை ராவைக்கு அரக்கு குடிச்சியதில கழிச்சியும் என்று செல்லு.....' பத்துச்சதத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட மூத்தவன் வெளியேறினான். அவனைத் தொடர்ந்து ஆர்வத்துடன் 'குடுகுடு' வென்று ஓடினான் சிறியவன். அதைக்கண்டு. அவ் வோட்டத்திலேயே அப்பாலகனின் தற்காலிக பசியும் ஓடி விட்டது என்று நிம்மதியானார் மரியா.

எங்கோ தூரத்தில் கோயில் மணியோசை கேட்டது. பகல் பன்னிரண்டு மணியாகியும் தொழிலுக்குப்போன கணவன் இன்னும் வீடு திரும்பவில்லையே என்ற ஏக்கம் மரியாவிடம் குடி கொண்டது. இரவு சண்டையிட்டுக்கொண்டு போனவன் வராமலே விட்டுவிடுவானோ? அல்லது இன்றைய வருமானம் கிடைத்ததும் இரண்டு போத்தல் கள்ளை உள்ளே செலுத்திவிட்டு முதல்நாள் சம்பவங்களை முற்று முழுதாக மறந்தவன் போன்று புதிதாக எதையும் பிதற்றிக் கொண்டு வந்து சேர்வானோ? என்று பலவிதமாக எண்ணினாள் அவள். ஆனால்..... அவளது எண்ணங்களையே மாற்றியமைக்கும் விதமாக எதிர்பாராதபடி ஒரு பொலிஸ் ஜீப்பண்டி வேக

மாக புழுதியை வாரிக் கிளப் பியபடி வந்து பெரிய ஒலியுடன் கூடிய 'பிறேக்' போட்டு அவன் குடிசை வாசலில் நின்றது. நெஞ்சில் யாரோ வேகமாக உதைப்பது போன்ற உணர்வு அவனுக்கு. மூன்று பொலிஸ் காண்ஸ்டபிள்கள் ஜீப்பின் பின் புறமாக வெளியே குதித்தனர்.

மரியா தன் இருகைகளை யும் மார்பில் வைத்து 'ஆண்டவரே' என்று மெதுவாக அழைத்தாள். நெஞ்சில் இருந்து பீறிட்டு எழுந்த அவ்வழைப்பு உதடுகளில் பிரசவமாகி காற்றோடு சுவந்தது. இரண்டு வடி சாராயம் நிரம்பிய போத்தல் களுடன் ஒரு அதிகாரி வீட்டி னுள்ளிருந்து வெளியே வந்தான். மூவரது தேடுதல் படலத்தின் பின் கிடைத்தது அது இரண்டும் மட்டும்தான்.

விசாரணை. தொடர்ந்து 'ஏறுடி ஜீப்பில' என்ற வார்த்தைகள். சாரதி ஆசனத்தில் இருந்தவன் கர்ஜித்தான்: 'நகப்பங்..... ஜீப் ஏகட்ட.....' அவனது துடிக்கும் மீசையும், சிவந்த கண்களும் மரியாவை நிலைதடுமாறச் செய்தது. சுற்றும் முற்றும் திரும்பிப் பார்த்தான். ஜீப்பையும், தன் வீட்டையும் சுற்றி ஜனக்கூட்டம். பலர் பலவிதமாகப் பேசிக் கொள்வது அவனுக்குத் தெரிந்தது. புரியவில்லை.

யாரோ கைதட்டிச்சிரித்துப் பெரிதாகப் பேசியது அவன் காதுகளுக்கும், சிந்தனைக்கும் எப்படியோ எட்டிவிட்டது. 'ஐயோ பாவம் பொம்பிளை ஜீப்பில ஏறுறாள்!' இதைக் கேட்ட மரியா ஆக்ரோஷமுற்றாள். ஆக்ரோஷத்தின் வெளிப்படாடாக அவள் கத்தினாள்.

'ஆமாடி நான் ஏறுவன் தான். சும்மா இல்லடி பொலிஸ் காவலோடதான்டி போறன். பொலிஸ் காவலோட போற பொம்பிளை நான் மட்டுமாட...' இதைக்கேட்ட அங்கு நின்றவர்கள் ஆர்ப்பரித்துச் சிரித்தனர்: ஒரு பொலிஸ்காரன் கம்பொன் றினால் விசுக்கி ஜீப் செல்ல வழி சமைத்தான். கடைக்குப் பாண் வாங்கச் சென்ற மரியாவின் இரு புதல்வர்களும் சுதறிக்கொண்டு ஓடி வந்தனர். 'அம்மே... அம்மே...' என்று கத்தினான் இளையவன். வாயிலே சிக்கியிருந்த பாண்துண்டு சக்கையாக நிலத்தில் வீழ்ந்து யாருடையதோ காவில் அழுங்கியது.

பொலிலார் வீடுதேடி வரக் காரணமே தன் கணவனாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று மரியா புலம்புகிறாள். அந்நம்பிக்கை அவளை உரத்துப் பேசவைத்தது. தன் பிள்ளைகளைப் பார்த்துச் சொன்னாள் — ஜீப் புறப்பட்டது — சொல்லிக் கொண்டே போளுள். 'அடே மகனே... ஜோஸே..... உண்ட அப்பன்தாண்டா என்னை பிடிச்சுக் கொடுத்திருக்கியான். அந்தச் செவலயனுக்கு நான் என்ன பாவம் செஞ்சன் ஆண்டவரே' அவள் சொல்லிக்கொண்டு போவதை பல சோடிக் கண்கள் பரிதாபத்துடனும் வேடிக்கையுடனும் பார்த்தன.



அக்காலைப் பொழுதில் வலை பின்னிக் கொண்டிருந்தான் பேதுரு. வாயில் பீடியொன்று புதைந்தது. தேநீர் தயாரித்துத் தரவேண்டிய அவன் மனைவி மரியா அங்கு இல்லை. அடுப்படி

யில் பூனையொன்று எலியைத் துரத்தும் ஓசை அவன் காதுகளுக்குக் கேட்கிறது,

'அப்பா..... அம்மா வரல் வியா.....?' மைந்தனது கேள்விக்குப் பதில் தராது வேலையில் மூழ்கியிருந்தான் பேதுரு. அணிந்திருந்த ஐங்கியை இழுத்து சரிசெய்துகொண்டு தந்தையின் பின்புறமாக நின்று ஜோலே சொல்கிறான்: 'அப்பா..... அம்மாபாவம். அந்தப் பொலிஸ் காரங்க அடிக்கிறார்களோ தெரியாது. நீங்க போய் கூட்டிக்கிட்டு வாங்க. 'அரக்கு' விச்சியது கூடாதாம், நம்மட அம்மா அரக்கு விச்சியதாலதான் பொலிஸ் வந்து புடிச்சிக்கு. நீங்க பொயிட்டு அலுங்களுக்கு சொல்லுங்க..... 'அவள் இனி அப்படி அரக்குவிச்சமாட்டாள்' எண்டு. அப்ப அலுங்க அம்மைய விட்டுடுவாங்க' அப்பிஞ்சு உள்ளத்தின் வேதனையை புரிந்து கொண்ட, குடும்பச்சமை புரியாத பேதுரு தன் செயலை சிந்திக்கிறான். தனது சுயமரியாதையை காப்பாற்றிக் கொள்ள திராணியற்று அவசர புத்தியில் மனையைய பொலிசாரிடம் பிடித்துக் கொடுத்துவிட்டு தப்பிக்கொண்ட தனது கோழைத் தன்மையை எண்ணிக் குமுறுகிறான். பின்னால் நின்ற மைந்

தனை முன்புறமாக இழுத்து அணைத்துக் கொள்கிறான். மனம் கலக்கமடைந்து கண்ணீரைப் பாய்ச்சியது.

அவ்வேளையிலும் உறங்கும் இளைய மைந்தனை உற்று நோக்குகிறான் பேதுரு. இன்னும் சில நிமிடத்தின் பின்னர் அவன் எழுந்து 'அம்மா பசி' என்பான்: அந்தக் கோரிக்கைக்கு.....? பேதுரு ஊசிக்கோலையும், வலையையும் போட்டுவிட்டு, எழுந்தான். பிடித்துண்டு முற்றத்தில் போய் விழுந்தது. சாரத்தின் வளிம்பலம் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்ட அவன் சொன்னான்: ஜோலே... தம்பி தூங்கியான். கவனமாப் பார்த்துக்கோ. நான் போய் அம்மையை கூட்டிக்கிட்டு வாரன். தம்பி எழும்பிச்சான் எண்டால் பக்கத்துக் குச்சில் 'எழிசக்கா கிட்ட கோப்பி கொஞ்சம் வாங்கிக் குடு. நான் சுருப்பணத்தில அம்மைய கூட்டிக்கொண்டு வாரன்' இதைக்கேட்ட ஜோலேயின் முகத்தில் புன்னகை படர்ந்தது. அவன் தலையசைத்தான்.

இல்லற வாழ்வின் பங்காளியை பிணைகொடுத்து அழைத்துவர அவன் — பேதுரு போய்க் கொண்டிருந்தான். ★



புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 7-00
தனிப்பிரதி -50
இந்தியா, மலேசியா 10-00

வள்ளம்

நாவலர் சபை நடாத்திய
சிறுகதைப் போட்டியில்
2-வது பரிசு பெற்ற கதை.

துரை — சுப்பிரமணியன்

கூடல் கொந்தளிப்பு இரண்டு நாட்களின் பின் அடங்கி இருந்தது. இந்தக் கடற் கொந்தளிப்பினால் தொழிலுக்குப் போகாத சூசைமுத்து, தனது கொட்டிலுக்கு வெளியில் வந்து மானத்தை நிமிர்ந்து பார்த்து வட்டு. வானம் சற்றுத் தெளிவாக இருந்ததால் சிறிது முகவலர்ச்சியோடு மீண்டும் கொட்டிலுக்குள் புகுந்தான்.

‘என்ன இண்டைக்கு கடலை போகல்லையா..... சிலுவை ராசா அண்ணன் அவக போற களாமே.....?’— சூசைமுத்து விண் மனைவி அந்தோனியம்மா கேட்டாள். அவளது மனத்திற்குள் இரண்டு நாளையக் கஸ்டம் ஊறிப்படர்ந்திருந்தது. கூலிக்கு மீன்பிடிக்கும் சூசைமுத்து இரண்டு நாட்களாகத் தொழிலுக்குப் போகாததால் வீட்டில் தனது ஒன்பது பிள்ளைகளோடு அனேக கஸ்டங்களை அந்தோனியம்மா சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது.

வானத்தைப் பார்த்து நிலைமையைக் கவனித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குள் புகுந்த சூசைமுத்து அந்தோனியம்மாவின் கேள்விக்

குப்பதிலைச் சொல்லிக்கொண்டே அவன் கடலுக்குப் போக ஆயத் தமானான். தனது வலைகளை எடுத்துத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு தன்னோடு சேர்ந்து வழக்கமாகத் தொழிலுக்கு வரும் சிலுவைராசா வீட்டை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தான். குடும்பக் கஸ்டங்கள் அவனது மனதில் ஒவ்வொன்றாக விரிந்து கொண்டிருந்தன. இதற்கு ஒரு விடிவுகாலம் எப்பொழுது வருமென்ற கேள்விக்குறி மனத்தில் எழுந்து நீள, சிலுவைராசாவையும் கூட்டிக் கொண்டு தனது சம்மாட்டி சந்தியாகுவின் வள்ளத்தை எடுத்து, பாயை விரித்துக்கட்டி பாலைதிவுக் கடலை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தான். வள்ளம் அலைகளின் மீது தாவி மனவேகத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

2

முதல் நாள் சென்ற வள்ளங்கள் ஏற்கனவே கரையை அடைந்துவிட்டன. இவர்களுக்கெல்லாம் நன்றாக மீன்பட்டி ருப்பதாக அந்தோனியம்மா கேள்விப்பட்டிருந்த மனத்திற்குள்

சந்தோசப்பட்டுக்கொண்டான். குசைமுத்துவுக்கும் மீன் நன்றாகப் பட்டிருக்கும் என்ற எண்ணம் தான் அவளுக்கு. இருந்தாலும் 'மீன் பட்டுத்தான் என்ன..... அந்தச் சம்மாட்டி எங்களுக்கு அள்ளியா கொட்டப்போறா' என்ற எண்ணமும் அவளின் மனத்தில் எழுந்து அந்தச் சிறிய சந்தோசத்தையும் நிர்மூலமாக்கிச் சென்றது. மற்ற வள்ளங்கள் எல்லாம் கரையை அடைந்தும் குசைமுத்துவின் வள்ளம் இன்னும் வராததால் அந்தோனியம்மாவுக்கு மனம் ஓடி இருண்டு கறுத்தது. மற்ற வள்ளங்களில் வந்த மீன்களெல்லாம் ஏற்கனவே குருநகர் கடற்கரை ஓரத்திற்கு விற்பனைக்கு வந்துவிட்டன. சம்மாட்டி சந்தியாகுவும் வள்ளத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நெடு நேரமாகக் குருநகர் கடற்கரையில் காத்துக்கொண்டு நிற்கிறார்.

அந்தோனியம்மாவால் வீட்டில் அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. தனது கைக் குழந்தையையும் இடுக்கிக்கொண்டு கடற்கரைக்கே வந்துவிட்டான். அவளை அறியாமலே அவளின் வாய் 'பிரியத்த மந்திரம்' சொல்லத் தொடங்கியது. அவளின் மனம் 'அந்தோனியாரே அவகளுக்கு ஒண்டுமில்லாமல் இஞ்சாலை கொண்டுவந்து சேர்த்துவிடு' என்று வேண்டிக் கொண்டது. அவள் பாலைதிவுக் கடலையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். தூரத்தில் ஏதோ ஒரு வள்ளம் வருவதை அந்தோனியம்மா உன்னிப்பாகக் கவனித்துவிட்டு, அது குசைமுத்துவின் வள்ளம்தான் என்று கணிப்பெடுத்துக் கொண்டான். வள்ளம் குருநகர்க் கடற்கரையை நோக்கி விரைந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

வள்ளம் வரச் சுணங்கியதால் மனம் குமைந்து கொண்டு நின்றார் சம்மாட்டி. அருகே இருந்த முத்தம்மாவும் இருதய நாயகி அக்காவும் ஏற்கனவே வள்ளத்தில் வந்து மீன்களைச் சுளகில் போட்டுவிட்டு சுற்றி நின்ற வியாபாரிகளைப் பார்த்து,

'ஏன் நிக்கிறீக கேளுங்க வன்?' என்றார்கள். உடனே ஒரு வியாபாரி,

'முப்பது ரூபா' என்றான்.

'என்ன இவ்வளவு பாரைக் குமா? ஏன் இருக்கிறு அப்ப தான் நல்லா விப்பாயாக்கும்...' என்றான் முத்தம்மா.

'அப்பசரி, அப்பது ரூபா' என்றான் வியாபாரி. உடனே முத்தம்மா,

'ஆர் அப்பது றூபாக்காரர் அப்பது றூபாக்காரர்' என்றான். அப்பொழுது இன்னொரு வியாபாரி,

'அறுபது' என்றான். எனவே முத்தம்மா மீண்டும்-

'ஆர் அறுபது றூபாக்காரர்... அறுபது றூபாக்காரர்...' என்றான். அப்பொழுது இன்னொரு வியாபாரி,

'எழுபது' என்றான்.

எனவே முத்தம்மா மீண்டும்

'ஆர் எழுபது றூபாக்காரர் எழுபது றூபாக்காரர்.....' என்று கூறி மற்றச் சம்மாட்டி மாருக்கு மீன்களை விற்பனைக் கொடுத்ததைப் பார்த்தபொழுது சந்தியாகுச் சம்மாட்டிக்கு ஆத்திரம் வந்தது. ஆத்திரத்தால் அங்கும் இங்கும் வள்ளம் வரவேண்டிய திசையைப் பார்த்துக் கொண்டு நடந்து திரிந்த

தார். வள்ளம் கரையை அண்மிக் கொண்டு வந்தது. சந்தியாகுச் சம்மாட்டிக்கு இப்பொழுது தான் மனதில் சந்தோசம் ஏற்பட்டது.

குசைமுத்து வள்ளத்தைத் திருப்பி கரையை நாடி வந்து கொண்டிருக்க, சிலுவைராசா பாயைக் கழற்றி வள்ளத்தை குசைமுத்துவோடு சேர்ந்து தடியைத் தண்ணீரில் தாட்டு ஊன்றிக் கரையை நோக்கி வலித்தான். வள்ளம் கரைக்கு வந்துவிட்டது. கரைக்கு வந்த வள்ளத்தை சம்மாட்டி ஒரு தடவை எட்டிப் பார்த்தார். வள்ளம் நிறைய பாரை மீனும் எறியாலுமாகவே இருந்தன. சம்மாட்டியின் மனம் செவ்வரத்தைப் பூவாக மலர்ந்தது.

‘என்ன குசை பாரை நல்லாப் பட்டிருக்குப் போல?’

‘ஓமுங்கசம்மாட்டி, பாரை மட்டுமா எறியாலு புளை இல்லாமல் பட்டிருக்கு.....’

‘செபத்தியன் சம்மாட்டிக்கும் பாரை நல்லாப் பட்டிருக்கெண்டு காலம சொன்னாக...’ சந்தோசமிகுதியால் சொன்னார் சம்மாட்டி.

குசைமுத்து வள்ளத்திலிருந்த மீன்களையெல்லாம் ஒன்றும் விடாது பொறுக்கி சம்மாட்டியிடம் கொடுத்தான். சம்மாட்டி சந்தியாகு வழக்கமாகக் கொடுக்கும் கூலியை குசைமுத்துவுக்கும் சிலுவைராசாவுக்கும் கொடுத்தார். அதோடு வழக்கமாக அவர்களுக்குக் கறிக்குக் கொடுக்கும் இரண்டு மூன்று மீன்களையும் கொடுக்கத் தவறவில்லை.

குசைமுத்து தனக்குக் கிடைத்த இரண்டு மூன்று மீன்

களையும் அந்தோனியம்மாவிடம் கொடுத்தான். கொடுத்து விட்டு தான் வலையைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு முன்னே நடந்தான். அவனைத் தொடந்து அந்தோனியம்மா பின்னுக்குச் சென்றான்.

‘இண்டைக்குப் பாரை நல்லாப் பட்டிருக்கெண்ட உடன உங்கட சம்மாட்டியின்ர முகத்தைப் பார்த்தீகளா?’ அந்தோனியம்மா கேட்டாள்.

சம்மாட்டிக்கு என்ன, அவுக சந்தோசப்படுவாகதானே! நாம இருக்கிறமே வெயிலும் மழையும் குடிச் ச கடலுக்கையே கிடந்து இரத்தத்தைப் புளிஞ்சு உவகளுக்கு உழைச்சுக் குடுக்க’

‘இண்டைக்குப் பாரை நல்லாப் பட்டிருக்கெண்டு கூட ஒரு அஞ்சு பத்து ரூபாவைத் தந்தாங்களா உங்கடை சம்மாட்டி.....’

‘நாங்களென்ன சம்மாட்டியின்ர புள்ளகுட்டிகளா..... அவகளுக்குக் கூலிக்கு மீன்புடிக் கிறவகதானே..... நீ நினைக்கிற மாதிரி அவக நல்லாத் தந்தாக..... அதுக்கும் சந்தியாகு சம்மாட்டியா.....’

‘ஏன் உவ்வளவு இலாப மெடுக்கிறவக எங்களுக்கு ஒரு அஞ்சு பத்து ரூபாவைத் தந்தாச் செத்தா போயிருவாக... நாமும் அவகளுக்காகக் கஸ்டப் படுகிறவங்கதானே.....?’

‘அஞ்சு பத்து கூடவா..... ஓ... அவுக தருவாக நீ வாங்கிடுவா... உதெல்லாம் என்னத்துக்கு எங்களுக்கெண்டு ஒரு வள்ளம் இருந்தாக் காணுதா? உவங்களையா நாம நம்பி இருக்கவேணும்’ என்று சொல்லி குடிசையை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தான்.

சம்மாட்டிக்கு இரத்தத்தை யும் சதையையும் பிழிந்து கொடுத்து அலுத்துப்போன சூசைமுத்துவின் மனதில் தான் ஒரு வள்ளம் வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அனேக நாட்களாக முளைவிட்டிருந்தது. ஆனால், வள்ளம் வாங்கக்கூடிய பொருளாதார வசதி அவனிடமில்லை. வள்ளம் வாங்கக்கூடிய பணத்தைத் தன்னுடைய இன சனத்திடம் கடனாகக் கேட்கவும் அவனது மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. இறுதியாகத் தனக்குச் சொந்தமாகவுள்ள இரண்டு பரப்புக் காணியை ஈடுவைக்கலாமென்று தீர்மானித்தான்.

இந்த ஈட்டிற்காக அவன் பல்லுக்காட்டாத ஆட்களே குருநகரிலில்லை. காணி பெறுமதியில்லையென்று எல்லோரும் கையை விரித்து விட்டார்கள்.

கடைசியாக சூசைமுத்துவின் பழைய நண்பனான மாணிக்கத்திடம் தான் போய் அறுதியாகவாவுதல் காணியை ஈடுவைக்கலாமெனத்தீர்மானித்தான். இந்த யோசனையை அந்தோனியம்மாவுக்கும் சொன்னான். காணியை 'அறுதி' யாக ஈடுவைப்பது அந்தோனியம்மாவுக்கும் உள்ளூர விருப்பமில்லைத்தான். இருந்தாலும், சூசைமுத்துவின் கரும் உழைப்புத் திறமையையும் மன ஓர்வத்தையும் நினைத்துக் கொண்டு 'அந்தோனியார் எங்களைக் கைவிடவா போரூரு' என்ற எண்ணமும் சேர்ந்து மனத்தெம்பை அளிக்க அறுதியாகக் காணியை வைப்பதற்கும் சம்மதித்துவிட்டான்.

மாணிக்கம் பல கள்ளிற்க்கும் தொழிலாளர்களைத் தனக்குக் கீழ் வைத்து கள் இறக்கி விற்று தொழில் செய்யும் முதலாளி. மாணிக்கத்தின் கள்ளுக்கொட்டில் பல குருநகரிலும் இருக்கின்றன. மாணிக்கம், தானே தனிய கள்ளிறக்கி, கொட்டில் நடத்திய காலத்திலிருந்தே சூசைமுத்துவைத் தெரிந்தவன். சூசைமுத்துவின் கண்ணியத்தையும் சம்மாட்டிக்கான கரும் உழைப்பையும் பற்றிப் பல கடற்றொழிலாளர் தனது கொட்டிலில் பேசுவதையெல்லாம் கேட்டிருக்கின்றான். சூசைமுத்துவிடம் அவனுக்கு நல்ல மதிப்பு இருந்தது. அதே போல மாணிக்கத்தின் ஒழுக்கத்தையும் நேர்மையையும்பற்றி சூசைமுத்துவின் காது கேட்கப்பலர் பேசியிருக்கின்றார்கள். இன்று மாணிக்கம் நான்கு பெரிய மனிதர்கள் மதிக்குமளவுக்குப் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறியிருந்தான்.

இறுதியாக மாணிக்கத்திடம்தான் தனது காணியை அறுதியாகவாவுதல் ஈடுவைத்து ஒரு மூவாயிரம் பெற்று வள்ளம் ஒன்று வாங்கலாமென தீர்மானித்துக் கொண்டான் சூசைமுத்து.

மாணிக்கம் அப்பொழுது தான் கொட்டில் விசயங்களை முடித்துக்கொண்டு வந்து நரிக்குண்டடியில் உள்ள தனது வீட்டில் ஆறி இருந்தான். மாணிக்கத்தின் படலை திறந்து சத்தம் கேட்டது. முன் விருந்தைக்குப் போட்டிருந்த தட்டியை நீக்கி மெதுவாக யார் வருவதொன்று பார்த்தான். சூசைமுத்து மாணிக்கத்தின் வீட்டைநோக்கி நடந்து வந்தான்.

‘என்ன சூசையண்ணை இந் தப்பக்கம்?’

‘இல்லை மாணிக்கம் உன் னட்டைத்தான் ஒரு முக்கிய அலுவலாக வந்தான்’

‘ஏன் இந்த வெயிலுக்காலை வந்தநீங்கள். நிழல் தாண்டப் பிறகு வந்திருக்கலாமே. இஞ் சாலை வாருங்கோ... கதிரேலை இருங்கோ..... என்ன விசய மாய் வந்தநீங்கள்.....?’

‘நான் இப்ப பிள்ளைகுட்டிக் காரணப் போனன். கூவிக்கு மீன்பிடிச்ச சம்மாட்டிமாருக்கு குடுத்துக் குடும்பம் நடத்த ஏலாது. அதுதான் எனக்கு வள்ளமொண்டு வாங்க காணியை ஈடுவைக்க வேணும். அறுதியாக எண்டாலும் பறவாயில்லை. இந்த உதவியை நீ எனக்குக் கட்டாயம் செய்து தரவேணும்.....’

‘வள்ளம் வாங்க எவ்வளவு காச வரும்’

‘அதுக்கு இப்ப கிட்டத் தட்ட மூவாயிரம் வேணும்.....’

‘எந்தக் காணியை ஈடு வைக்கப் போறீங்க’

எனக்கு எத்தனை காணி இருக்கு. குடி இருக்கிற ஒரு காணிதானே?’

‘அதையும் அறுதியாக வைக்கவா.....?’

‘வேற என்ன மாணிக்கம் செய்ய, உந்தச் சம்மாட்டிமாருக்கு நாம் ஏன் வீணாக முறிஞ்சு கொடுக்கவேணும்?’

‘சரி சூசையண்ணை நீங்கள் இருக்கிற குடிநிலத்தை அறுதியாக வைக்கவேணும், நீங்கள் என்னைத் தேடிவந்த படியால்

நான் உங்களுக்குக் கட்டாயம் உதவிசெய்ய வேணும். நான் கைமாத்தாக முவாயிரம்தாறன் நீங்கள் வசதியான நேரம் தாருங்கோ.....!’

‘அப்ப மாணிக்கம் வட்டி என்ன மாதிரி?’

‘எனக்கு வட்டியும் வேண்டாம். நீங்கள் வள்ளத்தை வாங்கி தொழிலை விடுத்து பண்ணுங்க’

சூசைமுத்துவுக்கு மவம் சந்தோசத்தால் பூரித்தது. தன்னுடைய சமூகத்து மக்கள் நினைத்தும் பார்க்க முடியாத உதவியை மாணிக்கம் தனக்குச் செய்ய முன்வந்ததை சூசைமுத்துவால் என்றுமே மறக்க முடியாததாக இருந்தது. அவனுக்கு மாணிக்கத்தின் காலில் விழுந்து கும்பிடவேணும் போல் இருந்தது.

மாணிக்கமும் சூசைமுத்துவும் இறுதியாக அயலில் சாராயம் விற்கும் செல்லத்தம்பி வீட்டிற்குப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். மாணிக்கத்தின் கையில் மனைவி நாசம்மா சமைத்த ஆட்டிறச்சிக் கறியின் பார்சல் இருந்தது.

4

சூசைமுத்து வள்ளம் வாங்கியது குருநகரில் காட்டுத்தீ போல் பரவியது. இது சம்மாட்டி சந்தியாவுக்குத் தெரியாமல் விட்டிடுமா என்ன? அன்று சந்தியாவுச் சம்மாட்டி இதைப்பற்றி சூசைமுத்துவிடம் கேட்கவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டார்.

சூசைமுத்து சம்மாட்டியின் வள்ளத்தில் தொழிலுக்குப்

போய்விட்டு அப்பொழுதுதான் வந்து கொண்டிருந்தான். குசை முத்து வள்ளம் வாங்கியது சம்மாட்டிக்கு மனத்திற்குள் ஆத்திரமாகவே இருந்தது. குசை முத்துவைப் போல ஒரு திறமையான, தனக்கு இலாபம் காட்டக்கூடிய உண்மையான தொழிலாளியைத் தான் தேடிப்பிடிப்பது கஸ்டம் என்றதும், இவ்வளவு நாளும் தன்னிடம் கைநீட்டிக் கூலி வாங்கிய தொழிலாளி இனிமேல் தன்னைப்போல ஒரு சம்மாட்டியாக வந்தாலும் வரலாம் என்ற எண்ணமுமே மனதில் விளைந்த ஆத்திரத்திற்குக் காரணமாகும்.

சம்மாட்டிக்கு அன்றும் நல்ல மீன் பட்டிருந்தது. சிலுவை ராசா அணியத்திலிருந்து தண்டை வலித்து வளத்தைக் கரைக்குக் கொண்டு வந்தான். வள்ளம் நிறைய சீலாவும் கொடுவாவுமாக இருந்தன. சம்மாட்டி சந்தியாக வள்ளத்தை எட்டிப் பார்த்து விட்டு,

‘குசைமுத்து இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு கூலிக்கு மீன்பிடிக்கப் போறாக.....?’

இந்தக் கேள்வியிலிருந்து தான் வள்ளம் வாங்கியதைப் பற்றி சம்மாட்டி அறிந்து கொண்டார் என்று குசைமுத்து உணர்ந்து கொண்டான்.

‘ஏன் சம்மாட்டி அப்பிடிச் சொல்றீங்க.....?’

‘ஏன் நீயும் ஒரு வள்ளம் வாங்கித்தானே இருக்கிறு.....’

‘ஓமுங்க உங்களுக்குச் சொல்ல வேணுமெண்டுதான் இருந்தன்?’

‘எப்ப தொடக்கம் அந்தப்

புது வள்ளத்திலே தொழிலுக்குப் போகப்போறீங்க.....’

‘வாற ஞாயிற்றுக்கிழமை நல்ல நாளாம். நீங்கள்தான் நிண்டு எல்லாம் செய்யவேணும், உங்க வீட்டுக்கு வாறத்துக்குத் தான் இருக்கிறன்.....’

‘ஓ..... கட்டாயம். அந்த அந்தோனியார் எல்லாம் நல்லாததான் செய்வாரு. ஒண்டுக்கும் பயப்படாத. நீ நல்லா இருக்கிறதான் எனக்கு நல்ல விருப்பம். சவாமிக்கு எல்லாம் சொன்னீங்களா வள்ளத்தை வந்து ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லி.

‘ஓ, அதெல்லாம் நாளைக்கு அந்தோனியம்மாவை விட்டுச் சொல்லுவமெண்டுதான் இருக்கிறன்’

‘அப்ப சரி, ஞாயிற்றுக் கெழமமட்டும் என்றைய வள்ளத்திலே தொழிலுக்குப் போறதுதானே.....’

‘இதென்ன சம்மாட்டி..... இகி...கி... வேற எங்க போறது’

‘அப்பசரி நான் வாறன்’ என்று சொல்லிவிட்டு சம்மாட்டி தனது வீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார். குசைமுத்துவும் தனது வலைகளைத் தோழில் போட்டுக்கொண்டு தனது குடிசையை நோக்கி நடந்தான்.’

5

குருநகரில் சாதிக்குழப்பம் காரணமாக அங்கிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடி எழும்பி வேறு வேறு இடங்களுக்குப் போயிருந்தனர். அந்த மக்கள் விட்டுவிட்டுச் சென்ற வீடுகளுக்குச் சில சமூக விரோதிகள் தீயுலிவைத் தார்கள், சில வீடுகளில்

ருந்த சாமான்களைக்கூடத் தாங்கள் எடுத்துச் சென்றுள்ளனர். ஒரு அயல் மக்களாக வாழ்ந்து வந்த இத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் தங்களையும் பிரித்து பகைமையை வளர்த்துவிட்ட சமூக விரோதிகளை சூசைமுத்து மனநிலை தூஷித்திருக்கின்றான். தனது சமூகத்து மக்கள் செய்ய முன்வந்திருக்க முடியாத பெரிய உதவியைச் செய்த மாணிக்கத்தை அடிக்கடி நினைவு கூருவான்.

இந்தப் பரிதாப கரமான நிலைமைக்கு ஒரு தீர்வுகாண சூசைமுத்து தன்னாலியன்றதைச் செய்தான். தமது கட்டளைக் குருவானவரையும் பெரிய பெரிய சம்மாட்டிமார்களையும் சமாதான நீதவான்களையும் சந்தித்துக் கதைத்துமிருக்கிறான்.

இந்த நிலைமை தொடர்ந்தும் இருப்பதையிட்டு மிகவும் மனம் நொந்து இருந்தான்.

சூசைமுத்து அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை தனது வள்ளத்தை முதன் முதல் கடவில் இதற்கு வதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்து வந்தான். ஏன், ஒரு ஆடுகூட அறுப்பதற்கு எண்ணியிருந்தான்.

கடற்கரைக்கு அண்மையில் கொண்டு வந்து விட்டிருந்த அவனது புது வள்ளத்தைப் பார்த்த போது, மணக் கோலத்தில் கம்பீரமாக நிற்கும் ஓர் ஆண் மகளைப் பார்க்கும் தந்தையின் சந்தோசம் அவனுக்கு.

வள்ளத்தின் அழகை மேலும் கீழும் பக்கவாட்டிலும் குனிந்து பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்வான். வள்ளத்திற்கு 'அந்தோனியா' என்ற பெயரும் சூட்டியிருந்தான். அடுத்த ஞாயிற்றுக் கிழ

மையை வெகு ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சூசைமுத்து.

6

குருநகரில் இரவு எட்டு மணிக்குப் பின்னர் ஜன நடமாட்டத்தைப் பொலிசார் கட்டுப்படுத்தியிருந்தனர். எனவே பொழுது கருகும் வேழையில் சிலுவை ராசாவை தனது வீட்டிற்கு வரும்படி ஆள் அனுப்பியிருந்தார் சம்மாட்டி. சம்மாட்டி ஆள் அனுப்பியிருந்த தால் சிலுவை ராசா ஏழு மணி போல் சம்மாட்டி வீட்டிற்குப் போயிருந்தான்.

சம்மாட்டி ஒரு வெள்ளைப் போத்தல் சாராயத்தை உடைத்து சிலுவை ராசாவுக்கு முன்னால் வைத்துவிட்டு, தானும் அதில் சிறிதளவை வார்த்துக் குடித்தார். சிலுவை ராசாவையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குடிக்கச் சொன்னார்.

சிலுவை ராசாவும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். பீனிக் குள் இறைச்சிக் கறியைப் போட்டு சம்மாட்டியின் மனைவி காணிக்கையம்மா கொண்டு வந்து வைத்தாள். சம்மாட்டியும் சிலுவை ராசாவும் மாறி மாறிக் குடித்தார்கள். குடித்து ஓரளவுக்கு வந்ததும் சம்மாட்டி அங்கும் இங்கும் பார்த்துவிட்டு சிலுவை ராசாவின் காதுக்குள் ஏதோ சொன்னார்.

'என்ன சம்மாட்டி உங்கடவள்ளத்துக்குமா.....?' ஆச்சரியமாகக் கேட்டான் சிலுவை ராசா.

'உஸ்ஸ்...' என்று சொல்லி சிலுவைராசாவின் வாயைப் பொத்தி வெளியில் கூட்டிக் கொண்டு போனார் கம்மாட்டி.

7

குருநகர் சன நடமாட்டமின்றி வெறிச்சு இருண்டு கிடந்தது. சாமமானதால் சனங்கள் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் கிடந்தனர். திடீரென்று நாய்கள் அங்கும் இங்கும் ஓடி பேயைக் கண்டது போல் ஆவேசமாகக் குரைக்கத் தொடங்கின.

சிலுவை ராசா,

'எளிய சாதியள் எங்கடை வள்ளத்துக்கு நெருப்பு வைச் சிட்டாங்கள் உவங்களை விட்டு வைக்கக்கூடாது' என்று நெஞ்சு பதறக் கத்திக்கொண்டு சம்மாட்டி வீட்டுப் பக்கம் வேகமாக ஓடினான்.

இந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டுக் குருநகர் மக்கள் அனைவருமே எழுந்துவிட்டனர். எழுந்து ஓடிவந்து எரியும் வள்ளங்களுக்கு கடல் நீரை அள்ளி ஊற்றி நெருப்பை அணைக்க முயன்றனர்.

குசைமுத்துவும் அப்பொழுதுதான் எழுந்து தனது வள்ளத்தை நோக்கி ஆவேசமாக ஓடிவந்தான். ஓடிவந்தவன் தனது வள்ளம் நெருப்புப்பிடித்துச் சுவாலவிட்டெரிவதைக் கண்டு,

'ஐயோ அந்தோனியாரே என்ற வள்ளத்துக்கு ஆரோ நெருப்பு வெச்சிட்டாங்க.....

ஓடியாராகுகோ.....' என்று உரத்துக் கத்தினான். அவனைத் தொடர்ந்து அவன் மனைவி அந்தோனியம்மாவும் ஓடிவந்தாள். இதற்கிடையில் அக்கம்பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் ஓடிவந்து தண்ணியை அள்ளி குசைமுத்துவின் வள்ளத்துக்கும் ஊற்றி நெருப்பை அணைத்தனர். வள்ளம் எரிந்து அவங்கோலமாக இருந்தது. அதைப் பார்த்த அந்தோனியம்மா துக்கம் தாங்க முடியாது 'ஓ.....' என்று தலையில் கைவைத்து கதறி அழுதாள்.

குசைமுத்து எரிந்து முடிந்த வள்ளத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். அவனது வீழிக் கோணங்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அருகில் அந்தோனியம்மா பேயறைந்தவள் போல் மரமாக நின்றாள்.

சம்மாட் சந்தியாகு பதட்டம் ஏதுமின்றி குசைமுத்துவின் வள்ளத்தை நோக்கி நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார்.

குசைமுத்து வள்ளத்தைப் பார்த்து விக்கி விக்கி அழுது கொண்டிருந்தான்.

வள்ளத்திற்கு நெருப்பு வைத்த 'எளியசாதிக்காரரை' சிலுவைராசாவும் மற்றும் சில வாலிபர்களும் பயங்கர ஆயுதங்களோடு தேடி பல திக்குகளாக ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

குசைமுத்து இன்னமும் அழுது கொண்டே இருக்கிறான்.

அவனது வள்ளம் 'அந்தோனியா' இனிக் கடலில் இறங்காது; ★

நாளை இலக்கியத் திருமூலம்

க.நா.சு. ஜனீ யாக்திரம்

க.கைலாசபதி

பல வருடங்களுக்கு முன்— இந்தியா வெள்ளையர் ஆட்சியில் வீழ்ந்து கிடந்த காலத்தில்— மிஸ் மேயோ என்னும் ஆங்கிலேயப் பெண்மணி இந்தியா பற்றி ஒரு நூல் எழுதினார். இந்தியாவையும் இந்திய மக்களையும் மிகக் கேவலமாகத் தனது நூலிலே விவரித்திருந்தார். அது வெளிவந்த வேளை மிகுந்த பரபரப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. மிஸ் மேயோவைப் பற்றியே எங்கும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன, அந்நாட்களில் மகாத்மா காந்தியைப் பேட்டி கண்ட பத்திரிகை நிருபர்களில் ஒருவர், 'மேயோவின் நூலைப் பற்றித் தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்' என்று அவரிடம் கேட்டார். 'மிஸ் மேயோவா? யார் அவர்?' என்றார் காந்தி. 'அதிர்சி வைத்திய' த்திற்காகவும், குறிப்பிட்ட நூல் குறித்துத் தமது அலட்சியத்தை அழுத்திக் கூறுவதற்காகவும் காந்தியடிகள் அந்த முறையைக் கையாண்டார். விடுதலைப் போராட்டத்தில் அவர் கடைப்பிடித்த நெறியின் ஓர் அம்சமாக அது அமைந்திருந்தது.

காந்தியடிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட தேவைக்காகவும் நோக்கத்துடனும் நூலாசிரியை மேயோவை மட்டந்தட்டிய உத்தி இலக்கிய விமர்சனத்துக்கு உகந்தது ஒன்றன்று. ஆனால் சமீப காலமாகத் தமிழகத்திலே வெளிவரும் சிற்றேடுகளிலே இடம்பெறும் 'இலக்கிய' சர்ச்சைகளையும் 'உரத்த சிந்தனை' களையும் பார்க்கும்பொழுது மிஸ் மேயோ காலத்துக்கு நமது சகோதர எழுத்தாளர்கள் போய் நிற்கிறார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. அங்குள்ள எழுத்தாளர் சிலரும் இப்போக்குக்கு எதிராக அவ்வப்போது குரல் எழுப்பி வருகின்றனர். உதாரணமாக வல்லிக்கண்ணன் அவர்கள் சமீபத்தில் (நூனரதம், ஜூன் 1973), பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்:

'சமீப சில மாதங்களில் இலக்கியத்துக்கென வருகிற சிறு பத்திரிகைகளின் பெருவாரியானபக்கங்கள் வீணான அக்கப்போர்—வம்படிப்பு— குழாய்ச் சண்டைத் தரத்துக்கு ஈடான எழுத்தாளர்

களால் கரியாக்கப் பட்டுள்ளன. இதனால் இலக்கியத்துக்கும், படைப்பாளிகளுக்கும், இலக்கியப் பிரியர்களுக்கும் எவ்விதமான பயனும் இல்லை..... படைப்பாளிகள் பரஸ்பரம் 'முதுகு சொறியவும்' வேண்டாம்; 'சிண்டு முடிந்து' சண்டைக்குத் தயாராகவும் வேண்டாம். வரண்டு கிடக்கும் இலக்கியத்தை வளம் செய்ய முயலட்டும்'

பழுத்த அநுபவமிக்க எழுத்தாளர் ஒருவரது ஏக்கங்கலந்த குரல் இது. இதனையே இன்னோர் எழுத்தாளர் சற்றுக் காரமாகக் கூறியிருக்கிறார்:

'தமிழில் இப்போது தரங்கெட்டு நடக்கிற விமர்சன..... பரிபாஷையை ஞானரதம் தொடர வேண்டாம் என்பது என் வேண்டுகோள். விஷய ஞானமோ திறமையோ மட்டும் இருந்து என்ன பயளி? மெத்தப் படித்த முத்துக்களும் விமர்சன மேதைகளுங்கூட, எவ்வளவு அசிங்கமானவர்கள், கருவாட்டுக்கடைக் கூலிகள் தாங்கள் என்பதையே சமீப காலங்களில் காட்டி வருகிறார்கள்.வாதுகளும் எதிர்மறைப் புரட்சிகளும், அவர்கள் அவர்களை கோணல் மாணலான உருவங்களுக்கும் தரிசனங்களுக்கும் ஆளாக்குகிறதே தவிர, தெளிவுக்கு வழியில்லை'

தஞ்சாவூரிலிருந்து பிரகாஷ் என்பவர் மேற்கண்டவாறு எழுதியிருப்பதைப் போலவே, தொ.பா. சுந்தரம் என்பவர், அண்மையில் 'உதவாக்கரை விவாதங்களிலும், வசவுகளிலும்'

தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர் பலர் சிக்கித் தவிப்பதைக் குறிப்பிட்டு விட்டுப் பின்வருமாறு தனது கடிதத்தை முடித்துள்ளார்:

'நம்முடைய அத்தனை விமர்சன சிங்கங்களும் இலக்கியத்தை விமர்சிக்காமல் இலக்கியம் படைக்க வந்தவனையே விமர்சிப்பதுதான் படைப்பிலக்கியத்தின் வளர்ச்சி என்று முட்டாள்தனமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இப்படி விமர்சனம் செய்ய வந்தவர்கள், தங்களின் இலக்கியத் தகுதி என்னவென்று சிறிது நேரம் நினைத்துப் பார்த்தால் நலமாக இருக்கும். இம்மாதிரிப் போலி விமர்சகரால் நிச்சயம் படைப்பிலக்கியம் உருப்படாது.'

இன்று தமிழ்நாட்டிலே சில சஞ்சிகைகளில் சர்ச்சை (விமர்சனம்) என்று சொல்வதே அப்பத்தம்) அதலபாதாளத்தை எட்டியுள்ள மைக்குப் போதுமான எதிர்வினைவாக மேலேகாட்டிய மூன்று கூற்றுக்களும் விளங்குகின்றன. இக்கடிதங்களை எழுதியுள்ளவர்களது ஏக்கமும் வேதனையும் விரத்தியும் வெளிப்படடை. எனினும் அவர்களை அறிந்தோ அறியாமலோ சில தவறான எண்ணங்கள் இவர்களுடைய ஆட்டிப் படைக்கின்றன. உதாரணமாக இறுதியாய் அமைந்த மேற்கோளின் இறுதிப் பகுதியில், 'விமர்சனம் செய்ய வந்தவர்களின் இலக்கியத் தகுதி' பற்றி எண்ணிப்பார்க்கும்படி யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இக்குறிப்பு நமது கவனத்துக்குரியதாகும். விமர்சகர்களின் இலக்கியத் தகுதியே பிரச்சனைக்குரியதாகப் படுகிறது.

இந்த இடத்திலேயே நவீன தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்விலே க. நா. ச. வினதும் அவர் போன்றோரினதும் பொல்லாத - கேடுபயக்கும் - செல்வாக்கைத் தெளிவாகக் கண்டுகொள்ளலாம். இலக்கியத்தின் 'தரம்' இலக்கிய கர்த்தாவின் 'தகுதி' இவற்றையே க. நா. ச. இடையறாது கூறிவந்திருக்கிறார். தரம், தகுதி என்பவற்றையே விமர்சனத்தின் முதலாவது முடிவுமாக அவர் பிரசாரஞ் செய்து வந்ததன் உடனிகழ்ச்சிகளாய், சிறுபான்மையினர் பண்பாடு, குழுமணப்பான்மை, பட்டியல் தயாரிக்கும் பழக்கம், தற்சார்பு நோக்கு முதலியன வற்புறுத்தப் பட்டு வந்தன என்பதை இதற்கு முந்திய கட்டுரைகளில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன்.

இந்தத் 'தகுதி' என்ற பிரச்சினையின் அடிப்படையிலேயே க. நா. ச. கோஷ்டிக்குள் முதன் முதலாகக் குத்துவெட்டு ஆரம்பித்தது. அதன் சில அம்சங்களை முந்திய (மல்விகை, நவம்பர்) கட்டுரையிலே தொடர்ந் காட்டியிருந்தேன். சி. ச. செல்லப்பா தனது தகுதியைப் பற்றித்தானே எடுத்து கூறி, க. நா. ச. தன்னை எடுத்தெறிந்து பேசுவது தகாதசெயல் என்று பல தடவைகள் குறைபட்டிருக்கிறார். இவற்றுள் இரு கட்டுரைகள் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கவை. 'தமிழ் வளருமா?' என்ற தலைப்பிலும் (எழுத்து மே 1960), 'மணிக் கொடி கோஷ்டிபற்றி- க. நா. ச. வுக்கு பதில்' என்ற தலைப்பிலும் (எழுத்து ஜூன் 1963) செல்லப்பா ஆக்குரோசத்துடன் எழுதிய கண்டனங்கள், இந்தத் 'தகுதி'ச் சண்டை எத்தகைய வடிவத்தைக் கொள்ளும் என்பதைச் சென்ற தலாபத்தி

லேயே முன்னறிவிப்பனவாய் அமைந்தன. அன்று சிலருக்குள் நடந்தது இன்று பலருக்குள் நடைபெறுகிறது.

க. நா. ச. குறிப்பிட்ட இலக்கியப் படைப்புக்களைப் பற்றி (அசட்டுத்தனமாகவோ, அநாவசியமான அகங்காரத்துடனோ) அபிப்பிராயம் கூறும் பொழுதும், அல்லது தப்பித் தவறி ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துப் படைப்புக்களைப் பற்றிப் பேசும்பொழுதும் ஆட்களைப் பற்றியே அதிகம் பேசுவது வழக்கம். இவ்வாறு பேசப்பட்டவர்களில் ஒருவரான சி. ச. செல்லப்பா ஒரு கட்டுரையில் க. நா. ச. வின் பலவீனத்தைச் சுட்டியிருந்தார்:

'க. நா. ச. வின் வரிகள் இரண்டு குரல்களில் பேசுகின்றன, ஒன்று ஆளைப் பற்றியது. மற்றது விஷயத்தைப் பற்றியது. 'விமர்சனத்தைப் படித்து விட்டு,' 'மூல நூலைப் படிக்காமல்' 'கோஷ்டியார்,' 'விஷயத் தெளிவு'..... என்றவை முதலாவது..... (முதலில்) ஆளைக்குறித்துச் சொன்னதுக்கும் ஏதாவது பதில் சொய்வி ஆகவேண்டி இருக்கிறது. ஏனெனில் இலக்கிய விவாதத்தில் அதையே முன்வைத்துத்தான் பேசுவது இப்போது சகஜமாகி விட்டது. அதுவும் க. நா. ச. வுக்கு இது தண்ணீர் பட்டபாடு. ஏதானாலும் அவரது விமர்சன நோக்குக்கு அடிப்படை இது.

விரும்பிய நேரத்தில் ஓர் எழுத்தாளனை ஏற்றுவதும், பின்னர் திடீரென இறக்குவதும் — எவ்விடத்திலும் ஆளைப்பற்றிய ஆய்

வையே முதன்மைப்படுத்தப்படுவதும் க. நா. ச. வின் 'விமர்சன' முயற்சியின் அடிப்படை என்பதைச் செல்லப்பாவிடமிருந்துதான் நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதில்லை. எனினும் ஒரு காலகட்டத்திலே க. நா. ச. வைக் குருவாக மதித்தவர் என்ற வகையில், செல்லப்பாவின் உடைந்த உள்ளத்திலிருந்து புறப்பட்ட வார்த்தைகளுக்குத் தனிமதிப்புண்டு. சோஷலிஸ்தையும், அதைச்சார்ந்த இலக்கியங்களையும் அவற்றுக்கான இயக்கங்களையும் எதிர்ப்பதிலும் திசைதிருப்புவதிலும் ஒன்றுபட்டு நிற்கும் க. நா. ச., செல்லப்பா முதலியோர் 'தகுதி'யின் அடிப்படையிலே தமக்குள்ளே முரண்பட்டு மோதிக் கொண்டனர் — கொள்கின்றனர் என்பதைக் காட்டுவதற்கும் மேலேயுள்ள கூற்று சான்றாகும். சமீப காலங்களில் வெ. சாமினாதன், தருமு-சிவராமு முதலியோரும் இத்தகைய கூற்றுக்களைக் கூறிவருகின்றனர். க. நா. ச. வைக் குருவாக்க்கொண்ட இன்னுமொருவர் கூற்றையும் பதம் பார்த்துவிட்டு மேலே செல்வோம். கடந்த சில வருடங்களாகக் க. நா. ச. பெரிதும் சிலாகித்துப் பேசும் 'புதுமை' எழுத்தாளரில் ஒருவர் ந. முத்துச்சாமி. (முத்துச்சாமியைப் பற்றி க. நா. ச. அண்மையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் ஒரு செய்தியும் தோரணையும் இவ்விடத்திலே போகிற போக்கில் கவனிக்கத்தக்கது; சுவாரச்ய மாபாரிருக்கும். அதுமட்டுமன்று. கூறுபவரையும் கூறப்படுபவரையும் இனங்காட்டவும் உதவுகின்றது.)

*ந. முத்துச்சாமியின் கதைகளில் மூத்திரவாடை

சற்று அதிகமாகவே தெரிகிறது என்று அடிக்கடி என்னிடம் சொல்லி ஒரு புதுமை எழுத்தாளர் தனது புதுமையைப், பரிசுத்தத்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயல்கிறார் என்று காணும் போது எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. இந்தப் புது எழுத்தாளர் எழுத்தில் விபசாரம் சற்று அதிகம். மூத்திர நாற்றமாலால் என்ன, விபசார நாற்றமாலால் என்ன, இரண்டையும் சகித்துக் கொள்ளத்தானே சமுதாயம் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு நாற்றங்களுக்கும் அப்பால் இலக்கியம் எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்று காண்பதுதான் எனது நோக்கமாக நான் எண்ணுகிறேன்' (கசடதபற, டிஸம்பர் 1972)

இவ்வாறு தனது எழுத்தில் அதிகமாக மனக்கும் சிறுநீர்வாடைக்குக் க. நா. ச. விடமிருந்து இலக்கிய அங்கீகாரமும் பாராட்டும் பெற்றுள்ள ந. முத்துசாமி, க. நா. ச. காலத்துக்குக் காலம் ஆட்களைத் தூக்கிவிடுவதைப் பற்றிச் சமீபத்தில் 'சுயசரிதை'ப் போக்கில் ஒரு கட்டுரை (ஞானரதம், அக்டோபர் 1973) எழுதியிருக்கிறார்:

*அப்போது க. நா. ச. ஜெயகாந்தனையும், சந்திரராமசாமியையும் புதியாண்டு பிடிப்புகளாகச் செரல் லி வாசகர்கள் கவனத்தில் இருத்தும் வகையில், ஏதோ ஒரு எழுத்து 'நேர வேகத்தில் சொல்லப்பட்டதல்ல என்று நழுவி விடாதவாறு சந்தர்ப்பங்களில் திருப்பித் திருப்பி ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார். விமர்ச

னத்தில் க. நா. சு. வின் சொல்முறை உத்திகளைக் கவனித்து வந்தவர்களுக்குத் தெரியும்; அவர் ஒரு செய்தியை எவ்விதமெல்லாம் சொல்லியும் சொல்லாமலும் பெறவைப்பார் என்பது அப்போது அவர் சொன்ன பட்டியல்களில் இருவர் பெயரும் தவறாமல் இடம் பெறும். பிறகு ஜெயகாந்தனைப் பற்றியும், சுந்தர ராமசாமியைப் பற்றியும் அவர் என்ன சொல்லிக் கொண்டுவந்தார் என்பதும் வாசகர்களுக்குத் தெரியும். சுந்தர ராமசாமியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர் எழுதுவதை நிறுத்திக் கொண்டதை சிலாகித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்... பிறகு என்னுடைய பெயர், சுந்தர சாமி, அசோகமித்திரன் பெயர்கள் அவருடைய பட்டியல்களில் இடம் பெற்ற போது சுந்தர ராமசாமியின் பெயர் எல்லா இடத்திலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டதாக எனக்கு நினைவில்லை,

க. நா. சு. காலத்துக்குக் காலம் தனது பட்டியல்களிலிருந்து சிலரை நீக்கியும் வேறு சிலரைச் சேர்த்தும் காலட்சேபம் நடத்துவந்திருப்பதைத் தெளிவாகக் காட்டும் இக்கட்டுரை, வேறு சில வழிகளிலும் கவையக்கூற்றது. தமிழ்நாட்டில் (க. நா. சு., விடமிருந்து விந்துகள் பெற்ற இலக்கிய கர்த்தாக்களிடையே) எத்தகைய கீழ்மட்டத்துக்கு இலக்கிய சர்ச்சையும் தனிப்பட்ட குரோதங்களும் செயற்படுகின்றன என்பதை முத்து சாமியின் மேற்கூறிய கட்டுரை தித்திரிக்கிறது. உதாரணத்திற்கு மேல்வரும் பந்தியைக் காட்டலாம்:

‘க. நா. சு. வால் கெட்டவர் சுந்தர ராமசாமி என்று க. நா. சு. வின் நண்பரே ஒருவர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவர் அப்போது சுந்தர ராமசாமிக்கும் நண்பர். இப்போது அவர் தன் அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். அஃகில் ‘சவாலுடன்’ வந்த மூன்று கவிதைகளில் ஒன்றில் ‘ஓரிஜினல் ஆந்தை’ என்று குறிப்பிடப்பட்டவர் அவர் தான் என்று எனக்குத் தோன்றிற்று. இப்படி நினைத்துக் கொண்டதற்காக நான் வெட்கப்பட்டேன். என்றாலும் நான் இப்படி நினைக்கும் அளவுக்கு எனக்குக் கதைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இதற்கு மேலும் இத்தகைய இலக்கிய வம்புப் பேச்சுகளை நாம் கவனிக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் இலக்கிய அபிப்பிராயங்கள் எந்தளவுக்குத் தனிப்பட்ட கோப குரோதங்களினாலும், விருப்பு சுடுபாடுகளினாலும் தமிழ் நாட்டுச் சிற்றேடுகளில் இன்று தீர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்பது மனங்கொள்ள வேண்டியதேயாகும். ந. முத்துசாமி சுந்தர ராமசாமியைப் பற்றி மேற்கண்டவாறு கூறினார். பேட்டியொன்றிலே (ஞானரதம், செப்டம்பர் 1972) சுந்தர ராமசாமியிடம் ‘முத்துசாமி பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்கப்பட்டது. பதில் சுவாரஸ்யமாயிருக்கிறது. க. நா. சு. வின் தொனியும் தோரணையும் தோன்றும் வகையில் சுந்தர ராமசாமி பதில் சொல்லியிருக்கிறார்:

‘படிக்கவில்லை. படித்தது ‘நாற்காசி’ மட்டும் தான் Impress பண்ணவில்லை’

இந்த நிலைக்கு வந்து நிற்கிறது இன்றைய இலக்கிய அக்கறையும் ஈடுபாடும். (உதாரணமாக, தருமசிவராமு இப்பொழுது யாருடன் தங்கியிருக்கிறார் என்னும் தகவலைக் கொண்டே அவரது ஏறுமாறான எழுத்துக்களை மதிப்பிட வேண்டியுள்ளது)

இவையெல்லாவற்றையும் உற்று நோக்குமிடத்து, இலக்கியம் என்னும் சொல்லே தனது பொருளை இழந்துவிட்டதோ எனக் கருதாமளவிற்கு அது பற்றிய உளறல்கள் - உதிரிப் பேச்சுக்கள் - 'இலக்கிப்' ஏடுகளில் இடம் பெற்று வருகின்றன. இக்குத்துவெட்டுகள் க. நா. சு. மேற்பார்வையில் வளர்க்கப்பட்ட முகாமிலேயே பரவலாகவும் தீவிரமாகவும் காணப்படுகின்றன. இது தற்செயல் நிகழ்ச்சியன்று. தருக்கரீதியான, தவிர்க்க இயலாத முடிவையாகும். இன்று, (பல்வேறு புனைபெயர்களில் மறைந்து நின்று

கொண்டு) தருமசிவராமுவும், வெ. சாமிநாதனும், முத்துசாமியும், சுந்தரராமசாமியும், அசோகமித்திரனும், நகுலனும் வேறு பலரும் இலக்கியத்தரம்பற்றியும் இலக்கிய கர்த்தாக்களின் தகுதிகள் பற்றியும் தமக்குள்ளே துவந்துவ யுத்தம் புரியும் பொழுது, க. நா. சு. விதைத்தவற்றின் விளைவும் துலக்கமாகிறது. இலக்கியத்தரம் என்ற கொள்கை அதன் எதிர் நிலையை அடைந்துவிட்டது; அதாவது தரமேயற்ற தர்க்கங்களிலும் சமூகத்தையே முற்றாகப் புறக்கணிக்கும் அத்தனிமனித வாத்ததிலும் அது தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்கிறது. இது முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் சீரழிவுகளில் ஒன்றேயாயினும், இதன் தலைமைக்குரு க. நா. சு. என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை

(வளரும்)



மல்லிகை

ஆசிரியர்: ஐயங்கீ ஜீவா

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

யாழ்ப்பாணம்

ஈழத்து இலக்கியம் என்பது ஒரு தேசிய எழுச்சி. இந்தச் சத்திய வேள்வியில் உங்களது பங்கென்ன? இதை நீங்கள் தெளிவாக இந்தக் சட்டத்தில் தீர்மானிக்க வேண்டும். இந்தப் புதிய பயணம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே ஒரு வெற்றி!

இந்தப் பூவுலகை - தன்னம்பிக்கையுடனும் தூய கம்பீரத்துடனும் இடையறாத உழைப்புடனும் நோக்குகின்றோம். புதிய பரம்பரையினரை இந் நோக்கில் வரவேற்கின்றோம். அதுவே புதிய பாதைக்கு நுழைவாயில்

இலக்கிய ஊழல்கள் என்று ஒரு புத்தகம்

எம். ஏ. நுஃமான்

இலக்கிய ஊழல்கள் என்ற பெயரில் அண்மையில் ஒரு புத்தகம் வெளிவந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் வெங்கட் சாமிநாதன். சிந்துஜாவின் முன்னுரையுடனும், ந. முத்துசாமியின் பின் உரையுடனும் கூடிய மொத்தம் 64 பக்கங்கள் கொண்ட இப்புத்தகம் ஒருவகையில் சுவாரஸ்யமானது; தெருச்சண்டையை, பெண்டுகளுக்கிடையே நடக்கும் சண்டையை சற்று நின்று அவதானிப்பதில் ஒரு சுவாஸ்யம் இருக்கிறதல்லவா? அது இதிலும் உண்டு. ஆனால் வாசித்து விட்டு சற்று நிதாவிக்கும் போது ஓர் அனுதாபமும் ஏற்படத்தான் செய்கிறது. இந்த அனுதாபம் அறிவாளி வர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியினரிடையே நிகழ்ந்துள்ள சீரழிவைக் கண்டு ஏற்படுவது. 'மனித ஆளுமையின் உடைவு' என்று மாக்கிம் கார்க்கி சொன்னால்லவா அதுதான் இப்பொழுது எங்கும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

சாமிநாதனைப் பற்றி தமிழ்நாட்டு இலக்கியத்துடன் பரிச்சயம் உள்ளவர்கள் நன்கு அறிவர். இவர் ஒரு அதி தீவிரமான மாக்கீய எதிர்ப்பாளர்; தூய கலைவாதி, காரமான, சற்று நாகரீகக் குறைவான வார்த்தைகளைப் பாவித்து கண்டன

விமர்சனம் செய்வதில் பிரசித்தமானவர். தன்னோடு கருத்து முரண்பாடு உள்ளவர்கள் எல்லாம் அறியாமையில் உழல்பவர்கள் என்று பகிரங்கமாக எழுதி வருபவர். 'மாக்கிம் கல்வறையில் இருந்து ஒருகூர்ல்' என்ற கட்டுரை முதல் இலக்கிய ஊழல்கள்' வரை இதற்கு நல்ல உதாரணம். சமீப காலம்வரை சாமிநாதனுடன் ஒத்த மாக்கீய எதிர்ப்பாளர்கள் அல்லது சுத்தக் கலைவாதிகளில் அநேகர் ஒரு கூட்டமாக இயங்கி வந்தார்கள். இவர்களிடையே சிநேக ஒருமைப்பாடும், கூட்டு இயக்கமும் இருந்தன. நடை, கசடதபற, போன்ற பத்திரிகைகள் 'இத்தகைய கூட்டு இயக்கங்களின் விளைவையாகும். ஆனால் கடந்த சில ஆண்டுகளாக கயநலம் சார்பான உள்முரண்பாடுகளினால் இவர்களிடையே பிளவும் குரோதமும் ஏற்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. சாமிநாதனும் அவரைச் சேர்ந்த சிலரும் இப்பிளவினால் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள் போல் தோன்றுகின்றது. அத்தனிமைப் பாட்டின் பெறுபேறே இலக்கிய ஊழல்கள் என்னும் இப்புத்தகம் எனலாம்.

தமிழ்நாட்டுப் பெரும் பத்திரிகைகளுக்கும் எழுத்தாளர்க

நாவுடை யே உள்ள உறவு நிலைபற்றிய பிரச்சினையே இவர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட பிளவுக்கும் இப்புத்தகம் வெளிவருவதற்கும் நிமித்த காரணமாகக் கூறப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டில் தினமணிகதிர், குமுதம், ஆனந்தவிகடன், கல்கி போன்ற பெரும் பத்திரிகைகள் இலக்கிய உலகில் ஏகபோகம் செலுத்தி வருவதையும், தமிழ்நாட்டின் கலாச்சாரச் சீர்குலைவைத் திட்டமிட்டு நடத்தி வருவதையும், ஒட்டுண்ணி வாழ்க்கை நடத்துவதையே தம் தலைவியாகக் கொண்ட அநேக எழுத்தாளர்கள் தம்மை அவற்றுக்கு விற்று வாழ்ந்து வருவதையும் நாம் அறிவோம். இதற்குப் புறம்பாக தம்மைச் சுதந்திர எழுத்தாளர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளும் சிலர் இப்பத்திரிகைகளுக்கு வெளியே இருந்து கொண்டு சிறு பத்திரிகைகளைத் தொடக்கியும் புத்தகங்கள் வெளியிட்டும் தம் இலக்கிய வாழ்வை நடத்தி வருவதையும் நாம் அறிவோம். ஆயினும் இவர்களுள் சிலர் அவ்வப்போது ஏகபோகப் பத்திரிகைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு அவற்றின் தேவைகளோடு தம்மை இணைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

இப்பெரும் பத்திரிகைகளின் கவர்ச்சி மையத்துள் இன்னும் அகப்படாது வெளியே இருக்கும் சில எழுத்தாளர்கள் கூட அதற்குரிய வாய்ப்பை உள்ளூர் எதிர்பார்த்துக்கொண்டுதான் உள்ளனர். இத்தகைய ஒரு நிலையில் தான் இந்திரா பார்த்தசாரதி தினமணிகதிரின் கவர்ச்சி மையத்துள் சிக்கினார். கதிர் ஆசிரியர் சாவியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, சில தற்காப்பு நிபந்தனைகளுடன் அதில் 'திரைகளுக்கு அப்பால்' என்ற ஒரு

நாவலை எழுதத் தொடங்கியதும் பத்திரிகைக்காரரின் தேவையை நிறைவு செய்யாததால் அது இடை நடுவில் நிறுத்தப்பட்டதும் அதுபற்றிய செய்திகள் சில தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் அடிபட்டதும் நாம் அறிந்த சங்கதிகள். அது சம்பந்தமாக கசடதபறவில் சாமிநாதனும் ஒரு கட்டுரை எழுதி இருந்தார். இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டமைக்கான காரணங்களும் அதைத் தொடர்ந்து நடந்த சம்பவங்களையும் அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் பற்றிய விபரங்களும் இப்புத்தகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் சாமிநாதன் தனது இலக்கிய நேர்மையையும், இலக்கிய மோசடிகாரர்களுக்கு எதிராகத் தான் ஒரு சமுதாயப் போரில் குதித்துள்ளதையும் நிரூபிக்க இப்புத்தகத்தில் முயன்றுள்ளார்.

இப்புத்தகத்திலேயே சமுதாயத்தின் மீது தனக்கிருக்கும் அக்கறையை, தனது தார்மீக உணர்ச்சியை, தனது நேர்மை ஒழுக்கத்தை சாமிநாதன் பிரகடனப்படுத்தி உள்ளார். கதிர் இந்திரா பார்த்தசாரதி விவகாரத்தில் தான் அவர் முதன் முதல் தனது சமூகப் பிரக்ஞையை வெளிக்காட்டியுள்ளார். அந்த விவகாரம் 'ஒரு குறிப்பிட்ட எழுத்தாளனின் எழுத்துச் சுதந்திரத்தை, தனிநபர் உரிமையை ஏறமையப்படுத்தியதால்' அது இந்திய சமூகத்தினர் ஒவ்வொருவரும் தலையிட வேண்டிய சமூகப் பிரச்சினை ஆகிவிட்டதால், சாமிநாதன் அதில் தலையிட்டு 'திரைகளுக்கு அப்பால்' என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். இந்த அளவோடு முடிந்திருந்தால் சாமிநாதனின் சமுதாய அக்கறைக்கு நாமும்

மதிப்பு அளித்திருக்கலாம். ஆனால் விசயம் இத்தோடு முடியவில்லை. இதற்குப் பிறகுதான் பிரச்சனை இயை தொடங்கியது. சாமிநாதனின் கட்டுரையைப் படித்த ஜெயகாந்தன் (அது மறைமுகமாகத் தன்னையும் பாதித்ததால்) கசடதபற காரியாலயத்தில் சாமிநாதன் மீது 'வசமாரி பொழிந்தார்' ஆனால் கசடதபற குழுவினர் ஜெயகாந்தனுக்கு ஒரு பதிலும் சொல்லவில்லை. தில்லியில் இருந்த சாமிநாதன் இதைக் கேள்விப்பட்டார். தான் கட்டுரை எழுதுவதற்கு உடந்தையாக இருந்த தனது கட்டுரைக்குத் தலைப்புக் கொடுத்த, கட்டுரையில் காரம் போதாது என்று அபிப்பிராயப்பட்ட, அக்கட்டுரைக் கருத்துக்களின் மீது கூட்டுப் பொறுப்பு உடைய கசடதபற குழுவினர் ஜெயகாந்தனுக்குச் சரியான பதில் கூறாமல் தன்மீது உள்ள பொறாமையினாலும் பகைமையினாலும் தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்கள்; அது பற்றிக் கேட்டு எழுதியதற்கு அவ்வாறு ஏதும் நடக்கவில்லை என்பதுபோல் மழுப்பி விட்டார்கள். 'இந்தக் கருங்காலித்தனம் கூட்டு முயற்சியின் தர்மங்களை, பொது இலட்சியங்களைக் கைவிட்ட எனக் செய்கை, ஒரு பூதாகரத் தோற்றத்துக்கு கால் பிடித்து முதுகு சொறிபும் கயமை, மின்னர் அதைப் பூசி மெழுகி மூடிமறைக்கும் நேர்மையின்மை எதைத்தான் சொல்லுவது! இவ்வளவும் என்மீது கோபத்தையும் வருத்தத்தையும் பிறப்பித்தனர்' என்கிறார் சாமிநாதன்.

ஜெயகாந்தன் தனிப்பட்ட முறையில் தன்மீது வசைபாடியதும் குற்றம் சுமத்தியதும்

திரும்பவும் ஒரு சமூகப் பிரச்சினை ஆகிவிட்டது சாமிநாதனுக்கு. அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டியது அவருடைய தார்மீகக் கடமை ஆகிவிட்டது. ஜெயகாந்தனின் குற்றச் சாட்டுக்கள் இவைதான். 'இ. பாவுக்கு மாத்திரம் சாமிநாதன் வக்காலத்து வாங்குவானேன்' தினமணிக்கதிர் என்னை அவமானப்படுத்தியபோது இந்தச் சாமிநாதன் என்ன செய்து கொண்டிருந்தான்?' இந்த இரண்டு குற்றச் சாட்டுக்களினதும் சமுதாய முக்கியத்துவம் சாமிநாதனைத் தவிர வேறு யாருக்கும் புரியவில்லையாம். ஆகவே சாமிநாதன் ஜெயகாந்தனின் குற்றச் சாட்டுக்களுக்குப் பதில் எழுதி, தாமரை, கணையாழி, கசடதபற ஆகிய மூன்று பத்திரிகைகளுக்கும் ஒரே சமயத்தில் அனுப்பிவைத்தார். தாமரை தனது வழக்கமான கம்யூனிஸ்ட் புத்தியைக் காட்டிவிட்டது. கசடதபற அக்கட்டுரையைப் பிரசுரிக்காது என்பது சாமிநாதனின் நம்பிக்கை. ஆனால் சாமிநாதனுக்குச் செய்த காட்டிக் கொடுப்புக்குப் பிராயச் சித்தம் செய்வதற்காகவோ என்னவோ கசடதபற 'யாருக்காக எதற்காக அடிவது?' என்ற ஜெயகாந்தனுக்கு எதிராக எழுதப்பட்ட சாமிநாதனின் கட்டுரையைப் பிரசுரித்தது. 'தான் கோழையாக நயவஞ்சகமாக நடந்து கொண்டது, சிறுகதை மன்னனுக்கு முதுகு சொறிந்து விட்டது எல்லாம் எனக்கும் மற்றவர்க்கும் தெரிந்து விட்டது என்பது மனதை உறுத்தியதாலோ என்னவோ ரூானக் கூத்தன் இப்பதிலைப் பிரசுரிப்பதில் முப்புரமாகத் தன் ஆதரவைக் காட்டினார்' என்கிறார் சாமிநாதன்.

ஆனால் பின்னர் எல்லாம் தலைகீழாக மாறின. சா. கந்தசாமியும், அசோகமித்திரனும் என்னிடம் கொண்டிருந்த பகைமையைச் செயல்படுத்த வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டதாக நினைத்தார்கள் போலும். கசடதபறகும்பல் அனைவரும் எனக்கு எதிராகச் சதி செய்யத் தொடங்கினார்கள்' என்கிறார் சாமிநாதன்.

அவர்கள் செய்த சதி 'யாருக்காக எதுக்காக அழுவுது' என்ற சாமிநாதனின் கட்டுரைக்கு எதிராக, சாமிநாதனைத் தாக்கி அசோகமித்திரன் எழுதிய 'அழவேண்டாம் வாயை மூடிக்கொண்டிருந்தால் போதும்' என்ற 'சாவோலக் கட்டுரையை' பிரசுரித்து அதற்குப் பதில் அளிக்க சாமிநாதனுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்காது விவாதத்தை முடித்து 'வாய்ப்பூட்டுப் போட்டது' தான். இதன் மூலம் சாமிநாதன் கையாண்ட சமூகப் பிரச்சினையை - சாமிநாதனின் உயர்ந்த மட்டத்தை எட்டும் அறிவுத் திறனற்று தனிமனிதப் பகைமையாகக் கீழ் இறக்கி விட்டார்கள். 'கசடதபற இக் கட்டுரையைப் பிரசுரிக்கக் காரணம் கொள்கை வேறுபாடோ மற்றதோ ஏதும் இல்லை. என்மீது அவர்கள் எல்லோரும் கொண்ட பகைமைக் காய்ச்சல்தான். அது கொள்கைகளை, நாகரீகத்தை, நியாய உணர்வை பத்திரிகை தர்மத்தை காற்றில் பறக்கவிடச் செய்துவிட்டது' என்கிறார் சாமிநாதன்.

அசோகமித்திரனின் கட்டுரையைப் போடாவிட்டால்தான் கசடதபறவில் இருந்து விலகி விடப் போவதாக சா. கந்தசாமி பயமுறுத்தினாராம். கந்தசாமிக்குத் தன்னிடம் ஏன் இந்

தப் பகைமை என்பதை சாமிநாதன் விளக்குகிறார். கந்தசாமி தனது 'சாயாவனம்' நாவலை விமர்சனத்துக்காகச் சாமிநாதனுக்கு அனுப்பி இருந்தார். 'ஆனால் இந்த நாவல் சரியாக எழுதப்படவில்லை. அடிப்படையிலேயே அபத்தமானது. உருவம் சிதைந்து ஒருமை அற்றுப் போனது. ஆகவே இதுபற்றி எழுதப் போவதில்லை. நாள்வாளா இருப்பதுதான் கந்தசாமிக்குச் செய்யக் கூடிய உதவி அதற்குக் கந்தசாமி எனக்கு நன்றி சொல்லவேண்டும் என்ற என் கருத்தை ராமகிருஷ்ணனிடம் சொல்லி அனுப்பினேன். அதில் இருந்து கந்தசாமிக்கு என்னிடம் விரோதம் வளரத் தொடங்கியது' என்கிறார் சாமிநாதன்.

அசோகமித்திரன் சாமிநாதனைத் தாக்கிக் கட்டுரை எழுதியமைக்குக் காரணம் என்ன? அதையும் ஆர். சுவாமிநாதன் மூலம் விளக்குகிறார் சாமிநாதன். சுவாமிநாதனுக்கும் தன்மீது தீராத பகை என்பது இவருக்குத் தெரியுமாம். ஆயினும் டில்லிக்கு வந்த சுவாமிநாதனை வீட்டுக்கு அழைத்து இதுபற்றி விசாரித்தார் சாமிநாதன். அதற்கு அவர் சொன்னது, 'எனக்கு என்னப்பா தெரியும்? கசடதபற Self-seekers ன் கருவியாகப் போய்விட்டது. அதற்கு நான் என்ன செய்யமுடியும்? பேசாமல் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவ்வளவுதான். எல்லாம் அப்படித்தான் போகும். அசோகமித்திரனுக்கு உங்களிடம் பகை. 'அறுசுவை' தொகுதியில் வந்த அவருடைய நாவலுக்கு மதிப்புரை எழுதும் போது அசோகமித்திரனுக்கு உரிய நியாயம்

செய்யவில்லை என்று அவர் சொல்கிறார். அந்தக் காட்டம். அவரைப்பற்றி நீங்கள் எழுதுவதே இல்லை. அந்தக் காட்டம் அதையெல்லாம் கொட்டுவதற்கு இதுதான் சமயம் என்று அவர் செய்திருக்கிறார்.

ஆக ஒன்று தெளிவாகத் தெரிந்தது. அக் குழுவின ஒவ்வொருவருக்கும் தமக்குள்ளே மனக் காய்ச்சல்கள் உண்டு. (வெ. சாமிநாதனும் கசடதபற குழுவில் ஒரு ஸ்தாபக உறுப்பினர்) அதுதவிர அவர்களுக்கு என்னிடம் உள்ள பொருமை, பகைமைக் காய்ச்சல் அவர்கள் எல்லோருக்கும் பொதுமையாதலால் ஒற்றுமைப் பட்டார்கள். ஆகவே தமக்குள் உள்ள பகைமையைமறந்து பொது எதிரியை வீழ்த்தவேண்டும், அதற்கு எத்தகைய யுக்தியையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதற்குச் சாதகமாக எதிரியும் எங்கோ ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் டெல்லியில் இருப்பவன். அன்றாடச் சதிவேலைகள் எதுவும் தெரியவராது. தெரிந்தாலும் காரியம் நடந்து முடிந்த பிறகு தான் தெரியும்' என்கிறார் சாமிநாதன்.

ஆக - சாமிநாதன், தர்மு சிவராமு, முத்துசாமி, சிந்துஜா ஆகியோர் தவிர இப்புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்ற (ஞானக்கூத்தன், கந்தசாமி, கிருஷ்ணமூர்த்தி, ராமகிருஷ்ணன், ஆர். சுவாமிநாதன் முதலிய கசடதபற குழுவினர், அசோகமித்திரன், தி. க. சிவசங்கரன், ஜெயகாந்தன் முதலியோர் உட்பட) 'தமிழ்நாட்டு விமர்சகப் பெருந்தகைகள், எழுத்தாளர்கள், ரசிகர்கள் எனப்பட்டவர்கள் உண்மையில் சதிகாரர்கள்; வியாபார நோக்

கில், பணவேட்டையில், மலிவான பிரபல் ஆசையில் தம் லட்சியங்களைக் கைவிட்டவர்கள். கோழைகள். வேசம் போடுபவர்கள். கும்பல் அரசியல் பேணுபவர்கள். தமக்கு ஜாலராக்களும் பஜனைக் கும்பலும் தேவை என்பதற்காக அவர்கள் செய்யும் அயோக்கியத் தனத்தையெல்லாம் கண்டும் காணாததுபோல் மௌனம் சாதித்து உடந்தையாகிறவர்கள். பொய்யும், புரட்டும் மோசமும், அபாண்டப் பழி சுமத்துதலுமாக இரைச்சலிட்டே உண்மையின் குரல் எழும்பாதவாறு கழுத்தை நெரிப்பவர்கள். என்பது சாமிநாதன் முடிவு. இதற்கு மறுதலையாக சாமிநாதன் முதலியோர் பண்புடைமை மிக்க சத்திய வேட்கையும் இலட்சிய தாகமும் கொண்ட சான்றோர்கள் என்று நாம் நம்பவேண்டும்!

ஆனால் நமக்கு இரண்டு விசயங்கள் விளங்கவில்லை, ஒன்று ஜெயகாந்தன் தனிப்பட்ட முறையில், பகிரங்கமாகப் பத்திரிகையில் எழுதாது - சாமிநாதன் மீது சுமத்திய குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் வசைபாடலுக்கும் தானும் தனிப்பட்ட முறையில் கடிதம் மூலமோ வேறு வழியிலோ பதில் அளிக்காது பகிரங்கமாகப் பத்திரிகையில் பதில் சொல்ல சாமிநாதன் சன்னதம் வொண்டு எழுந்தது ஏன்? மற்றது, சாமிநாதன் கட்டிக் காட்டிய இத்தனை பேரும் சாமிநாதன் மீது பொருமையும் பகைமையும் கொண்டு அவருக்கு எதிராகச் சதி செய்வதற்கு காரணம் என்ன? அத்தனைக்கும் சாமிநாதன் உட்பட நிறைந்துள்ள மாபெரும் ஆற்றலும் அரிய சம்பத்தும் தான் என்ன? சாமிநாதன் தன்னைத் தமிழ்நாட்டின் மாபெரும் விமர்சகராகவும்

ஞானவானாகவும் ஆதாரமற்று நம்புகிறார் என்பது தெரிகின்றது. தான் விமர்சனம் எழுதாது இருப்பதற்கே தனக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும் என்று ஒரு வருக்குச் சொல்லி அனுப்பக் கூடிய துணிச்சல், இந்த அசட்டுத்தனமான நம்பிக்கையையும் அவரது இலக்கிய விமர்சன நேர்மையையும் எமக்குத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. ஞானவானாகிய சாமிநாதன் தான் ஒரு சமூகப் போரில் குதித்துள்ளதாக எண்பிக்க எவ்வளவுதான் முயன்றபோதிலும் சாமானியராகிய எங்களுக்கு அவர்மீது ஒரு அனுதாபம் தான் உண்டாகின்றது. சாமிநாதனும் அவருடைய சகாக்களும், எதிரிகளும் முற்றிலும் சுயநலம் காரணமாக தனிப்பட்ட சண்டையிலேயே ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்பது பாமர அறிவுக்குக் கூடத் தெளிவாகத் தெரியும். இது ஒரு குடும்பக் கெடுபிடியே தவிர வேறு அல்ல.

ஆனால், இவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட சுயநலம் சார்பான குடும்பப் பகைமைக்கும் பிளவுக்கும் ஒரு சமுதாயப் பின்னணி உண்டு. அந்தவகையில் இது சமுதாயப் பிரச்சினையின் ஒரு பகுதியே. ஆனால் சாமிநாதனின் அர்த்தத்தில் அல்ல. சுயலாபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் தவிர்க்க முடியாதவை. சுயநலமிகளையும் தன்முனைப்பாளர்களையும், புகழ் விரும்பிகளையும், பந்தம் பிடித்து முன்னேறுபவர்களையும், நண்பர்களுக்குக் குழி தோண்டிபவர்களையுமே இத்தகைய சமுதாயம் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்கின்றது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும்

இத்தகைய பிரகிருதிகளைக் காணலாம். இலக்கியத்துறை இதற்கு விலக்கல்ல.

நேர்மையான, முற்போக்கான ஒரு பொது இலட்சியமும் செயலீறியானதும் இயக்க பூர்வமானதுமான ஒரு கூட்டுறவும் இல்லாதவரை - சமூகப் புனரமைப்பில் தன்னைப் பிணைத்துக் கொள்ளாதவரை இலக்கியமும் மல்யுத்தம், கண்கட்டி வித்தை போன்ற தனித்திறனை வெளிப்படுத்தும் ஒரு காட்சிக் கலையாகவே இருக்கும். இலக்கியத்துக்கு ஒரு செயல் முறைப் பெறுமானம் இல்லாதவரை படைப்பாளியின் சிறப்பாற்றலே முதன்மையென்றுவதும் இலக்கியம் ஒரு காட்சிப் பொருளாகவும் விற்பனை பண்டமாகவும் மாறுவதும் தவிர்க்க முடியாதது. நான் பெரிய எழுத்தாளன், என்னுடைய படைப்புச் சிறந்தது, என்னை வெல்ல விமர்சகன் இல்லை போன்ற சுயமுனைப்பு வெளிப்பாட்டுக்கே இது வழிகோலுகின்றது. இது சுத்தமான ஒரு பூர்ஷ்வா மனப்பாங்கே. இத்தகைய மனப்பாங்குக்கு ஏராளமான எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் இரையாகிக் கொண்டே உள்ளனர். சாமிநாதனும் அவரது சகாக்களும் எதிரிகளும் இப்பூர்ஷ்வா மனப்பான்மையினால் ஏற்பட்ட ஆளுமைச் சீர்குலைவுகளுக்கே ஆளாகி உள்ளார்கள் என்பது தெளிவு. ஒரு புதிய சோசலிச கலாச்சாரத்தின் சீழேயே இத்தகைய சமூக நோய்களுக்கு இறுதியான சிகிச்சை அளிக்க முடியும். அந்தப் பொது இலட்சியத்தை அடைவதற்கு முன் நாமும் சீரழிந்து போகாதிருக்க தென்னிந்தியப் பூர்ஷ்வா எழுத்தாளர்களின் ஆளுமைச் சீர்குலைவு எமக்கு ஒரு பாடமாக இருக்கட்டும்.

★

பழங் கதை

முருகையன்

முந்தை நாள் நாம் சில பழங்கதை கட்டினோம்.

உண்ட களைப்பால் உறங்கி எழுந்த பின்
அந்தக் கதைகளை அவிழ்த்துப் பரப்பினோம்.
மேலதிகார மேம்பாடுடையவர்
பொழுதெலாம் ஏப்பமும் போதையும் நிரம்ப
நடத்தும் வாழ்க்கையை நாற்பதாற் பெருக்கி,
தேவலோக சீவியம் வகுத்தோம்.

மேலதிகார மேம்பாடற்றோர்
கந்தலும், பசியும், கண்களில் நீரும்
— ஆகிய இவைகளே அனைத்துமாய் வாடி
உழல்கிற வறுமைச் சுடுதுயர் கண்ட நாம்
அத்துயர் நிலைமையை ஐம்பதாற் பெருக்கி
நரக லோக நலிவினைப் புனைந்தோம்.

அமரர், நரகர், அவுணர், இராக்கதர்
இயக்கர், நாகர் என்பவரிடையே
மன்னன், மந்திரி, பணியாள் முதலிய
பதவிப் படிகளும் வகுத்துப் படைத்தோம்.
காதலன், காதலி, கயவன் முதலாம்
சிக்கலும் சிடுக்கும் பிக்கலும் இயற்றினோம்.
சதுரங்க சேனையாற் சண்டைகள் நடத்தினோம்.
அஸ்திரம், ஆயுதம், சத்துரு, தோல்விகள்
வெற்றிகள் மீட்சிகள் மிகவும் நிறைத்தே
முந்தைநாள் நாம் சில பழங்கதை கட்டினோம்.

கட்டிய கதைகளை ஏட்டிலே தீட்டிய
குருக்களோ ஏட்டையே கும்பிடத் தொடங்கினார்.
தூப தீபம் காட்டினார்.

துதித்தார்.

இடையிடை அந்த ஏட்டையும் திருத்தினார்.
வசதிப்படி, சில மறைபொருள் வாசகம்
சேர்த்துப் புதுக்கினார் — சிறப்புகள் செய்தார்.
ஆட்சி ஆசனம் அமர்ந்தோர்க்க் கிசைவாய்
ஒரு சில ஷரத்துகள் ஓட்டியும் கொண்டார்.

குருக்கள் ஐயா கொள்கைகள் பேசினார்.
நேற்று நடந்த நிகழ்வுகள் இவையாம்.

இன்று நம் குருக்கள் எம்மிடம் வருகிறார்.
முந்தை நான் நாமே கட்டிய கதைகளைக்
கட்டளைச் சட்டம் என்று காட்டுவார்,
ஏட்டிலே உள்ளவை எவற்றையும் ஏற்பதே
சீல நெறி எனத் திருவாய் மலர்கிறார்.
ஷரத்துகள் காட்டிச் சட்டம் பேசிக்
கோட்டிலும் ஏறுவார் கொள்கையை நாட்டி!

வியாக்கியானங்களும் விருத்தியுரைகளும்
மாபாடியங்களும் வகுத்து விரிக்கிறார்.

அவரோ மிகவும் அடித்துப் பேசுவார்
நெடுக, நெடுக நம் செவிகளில் அவர்தம்
ஆதரவாளரின் குரல்களும் அதைக்கும்
முந்தை நாட் கட்டிய கதைகளை
நாமே இன்று நம்பி வருகிறோம்.





மலையக இலக்கியக்கடிதம்

நாவலநகர், சி.மகாலிங்கம்

விழிப்புணர்ச்சி, ஆர்வம் போன்ற வார்த்தைகள் அடிக்கடி மலையகத்தில் கேட்கக்கூடிய வார்த்தைகளாகும். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் இவற்றை எவர் குரல் எழுப்புகின்றாரோ அவரே மீண்டும் எழுப்புவதில்லை. பொருளாதார முட்டுக்கட்டைகள் இவற்றைத் தடுத்தும் விடுகின்றன. மற்றும் வீராப்புக் குரல்கள் எழுப்பியவர்களே அதைப் பூசி மெழுகிவிடுவதும் இதில் விந்தைச் செயலாகும். அதற்கான மார்க்கத்தைத் தேடுவதோ, விடிவை நோக்கி செயல்பட முனைவதோ இவர்கள் எண்ணத்திலேயே இல்லை. இது மலையகத்தின் எல்லா விசயங்களுக்கும் பொருந்தும்.

ஒரு காலத்தில் மலையக இலக்கியத்தின் முன்னோடிகள் தாங்களே என்று முத்திரை குத்திக்கொண்டு இருந்தவர்கள் இன்று ஓய்ந்துவிட்டார்கள். வருடம் ஒருமுறை சம்பிரதாயச் சடங்கு போலக் கூடும் மலையக எழுத்தாளர் மன்றம் மீண்டும் இயங்குவதாகப் பாவனைகாட்டி எழுத்தாளர்களைக் கூட்டுவது கூட ஏதோ ஒரு சலசலப்புக்குப் பயந்துதான். இவர்களை எதிர்த்து ஓரணி இருக்கின்றது என்பதை இது பறைசாற்றிக் கொண்டேயுள்ளது. ஆனால் முற்போக்கு எண்ணங்களை மதிக்கும் ஒருசிலர் எதையாவது செய்துகொண்டு தானிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் பரந்த இலக்கியஞானம் உள்ளவர்களாக உயர்ந்து கொண்டதான் வருகின்றார்கள். எனினும் அவர்களது ஆக்கங்களுக்கு ஊக்கமூட்டும் பணியைச் செய்யும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஆதியன இனிமேல்தான் ஏற்படவேண்டுமோ என்றதொரு ஐயமும் கூடவே எழுகின்றது.

திரு. இரா. சிவலிங்கத்தின் மலையக இளைஞர் முன்னணி ஆங்காங்கே கிளைகள் அமைத்து வருகின்றது. இதுவரை எதைச் சாதித்துவிட்டது என்ற கேள்வியும் கூடவே எழுத்தான் செய்கிறது. ஊருக்கொருகிளை அமைத்து அது வேர்விடுவதால் மட்டும் பயனில்லை. மலையக இளைஞர்களுக்காக அது போராட வேண்டும். இது இன்றைய மலையகத்துச் சிந்தனையாளர்களின் ஆவலாகும்.

அண்மையில் நாவலப்பிட்டி இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் புலோலியூர் க.சதாசிவத்தின் 'யுகப்பிரவேசம்' நூலை வெளியிட்டு விழாவெடுத்தது. யாழ்ப்பாணத்து எழுத்தாளர்களின் நூலை மலையகத்தில் வெளியிட்டு விழா நடத்தி இலக்கிய உறவுப் பாலம் மூலம் தேசிய உறவுப் பாலத்தை அமைத்துவிட்டதாகப் பலரும் நாவலப்பிட்டி இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தைப் பாராட்டி உள்ளனர்.



இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஏற்ற அணி

‘இன்றைய இளந் தலைமுறையினர் கருத்து ரீதியாக தாம் கொண்டிருக்கும் நோக்கங்களைச் சாதிக்கக்கூடிய முறையில் இயக்க வழி பிரிந்து, சமூகக் கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய இலக்கியங்களைப் படைப்பதே ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியத்தின் படிமுறை வளர்ச்சிக்கு பொருத்தமானதாக அமையும்’ இவ்வாறு கலாநிதி. கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் ‘இன்றைய தேக்க நிலைமை’ என்னும் பொருள்பற்றி நிகழ்ந்த கலந்துரையாடலில் குறிப்பிட்டார். கொழும்பு கலை, இலக்கிய நண்பர் கழகம் சென்ற புதன்கிழமை கொள்ளுப்பிட்டி அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்க மண்டபத்தில் நடாத்திய மேற்படி கலந்துரையாடலில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராக அவர் உரையாற்றினார். கலந்துரையாடலுக்கு கழகத் தலைவர் ஐ. சாந்தன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்.

அவர் மேலும் குறிப்பிட்டதாவது, ‘60 முதல் 65 வரை ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இருந்த ஒரு விறுவிறுப்பும், திடுக்கிடும் சம்பவங்களும் இன்று காணப்படாததுதான் நிகழ்காலம் ஒரு தேக்க நிலைமை உள்ள காலமாக உணரப்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. அன்று முற்போக்கு இலக்கியம், மண்வாசனை, ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியம், யதார்த்தம் போன்றவற்றை இலக்கிய உலகில் நிலைநிறுத்துவதற்குப் போராட வேண்டியிருந்தது. சிறுகதை ஒரு இலக்கிய வகையே என்பதை நிரூபிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இன்று ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இவை தவிர்க்க முடியாதபடி நிலைபெற்று விட்டன. ஈழத்து இலக்கியம் பிறநாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் ஒரு பாடப் பிரிவாகவும் அமைந்துவிட்டது. பப்படி ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே குறிப்பிடக்கூடிய விதத்தில் அமைந்துவிட்ட ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியத்திற்கு இன்றைய இளந் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் எத்தகைய பங்களிப்புச் செய்கிறார்கள், செய்யப் போகிறார்கள் என்பதே பிரச்சினையாகும்.

சமூகக் கட்டப்பாடுதான் எழுத்தாளனை உண்மை எழுத்தாளனாக்குகிறது. தான் விருப்புகின்ற ஓர் இலக்கை, நோக்கை, சமுதாயத்தை தனது படைப்புக்களில் அவன் புலப்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய நோக்கமின்றி எழுதப்படுவது உண்மை இலக்கியமாகாது. எனவே இன்றைய எழுத்தாளர்கள் தமது நோக்கங்களுக்கேற்ப ஏற்ற அணிகளில் சேர்ந்து நோக்கங்களைச் சாதித்துக் கூட்டாகப் பாடுபட வேண்டும்’

உரையை அடுத்து தாம் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் தொடர்பாக அவையினர் கேட்ட வினாக்கள், ஐயங்களுக்குப் பதிலளித்தார்.

சிறுமிகளுக்கு

நல்லதா?

லோயா

தங்களது பெண்கள் ஹாக்கி விளையாடுவது கண்டு சில தாய் மார்களும், பாட்டிமார்களும் மனக் கஷ்டமடைவதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களது கருத்துப் படி, பெண்கள் தற்காலத்தில் ஆண்களைப் போன்ற துறுதுறுப்புடன், எல்லா முரட்டுத்தனமான செயல்களிலும் ஈடுபடுகின்றனராம். 'பெண்கள் லட்சணமாக' இல்லாமல், ஆண்பிள்ளைகளைப் போன்று மரத்தில் ஏறுவது, கீழே விழுந்து சிராய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வது என்பதெல்லாம் கூடாது. ஏதோ பொம்மைகளை வைத்து விளையாடிக் கொண்டு, அடங்கி, ஓடுங்கி அமைதியாக இருக்க வேண்டியதுதானே என்று அலுத்துக்கொள்வதைக் காண்கிறோம்.

அவர்கள் கூறுவது உண்மையா? பெண்கள் ஹாக்கியும், கால்பந்தும் விளையாட வேண்டுமென்று எவரும் எதிர்பார்ப்பதில்லைத்தான். உண்மையில் அந்த விளையாட்டுக்கள் பெண்களுக்கு ஏற்றதல்ல. எனினும், தீவிரமான பல குழந்தைகள் விளையாட்டில் பெண்கள் ஈடுபடுவதனால் தீமை ஏதும் இல்லைத்தான். பையன்களைப் போன்றே சுறுசுறுப்பான, உடல்களைப்பை

ஏற்படுத்தும் விளையாட்டுக்களை பெண்களும் விரும்பத்தான் செய்கிறார்கள்; அவை அவர்களுக்குத் தேவையும் கூட.

சில வேளைகளில் நாம் குழந்தைகளை வளர்க்கும் சூழ்நிலையில், பெண் குழந்தைகள் முரட்டுத்தனமான விளையாட்டுக்களில் ஈடுபாடு கொண்டுவிடக் கூடும்; திறந்த வெளி ஆட்டங்களில் அவர்களுக்கருள்ள இயற்கையான ஈடுபாடு வேறு பல வழிகளில் செயற்கையாகத் திருப்பப்பட்டு விடலாம். 11 வயது வரையிலேனும் பெண்கள் உடற்பயிற்சி விளையாட்டுக்களில் தீவிரமாக ஈடுபடுவது நல்லது. நிறைய காயங்களும், சிராய்ப்புக்களும் ஏற்படாதவாறு பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்கள் ஆண்களே தவிர, பெண்களல்ல. பையன்களது விளையாட்டுக்கள் பொதுவாக, முரட்டுத்தனமானவை; அவர்கள் தேவைக்கு அதிகமாக சக்தியைச் செலவிடுகின்றனர். மேலும், ஒரு பையனின் எழும்பு, பெண்களின் எழும்புகளைக் காட்டிலும் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்தான் நன்கு இறுக ஆரம்பிக்கிறது, ஒரு பையன், பந்தை உதைத்து விளையாடத் துவங்கினால், இனி

அவனால் நிற்க முடியாது என்ற நிலைவரை அவன் அந்த விளையாட்டில் ஈடுபட்டு விடுகிறான்: ஆனால் பெண்களோ, களைப்படைந்த உடனேயே விளையாட்டை நிறுத்தி விடுகின்றனர். இது அவர்களுக்கு இயற்கையாகவே அமைந்த ஒருவித தற்பாதுகாப்பு உணர்வாகும்.

சிறு பெண்களுக்கு, திறந்த வெளி விளையாட்டுக்களில் ஈடுபாடு ஏற்படுமாறு செய்வது பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்களின் கடமையாகும் என்றே நான் எண்ணுகிறேன். இது உளவியல் ரீதியாகவும், உடலியல் ரீதியாகவும் அவசியமாகும். குழந்தை வேகமாக வளர்ச்சியடைகிறது. அது 11 வயதை அடையுமுன்னர், சரிவர நாம் அதை வளர்த்த தால்தான் அதன் இயக்கங்களில் ஒருவகை வேகத்தையும் ஒருங்கிணைவையும் நாம் ஏற்படுத்த முடியும். இதன் மூலம் அந்தப் பெண்ணின் எதிர்கால வாழ்வுக்குச் சிறந்த பயன் ஏற்படும். சிறுமியாக உங்கள் குழந்தை இருக்கும் கால கட்டத்தில் தான் அதற்குப் பனிச்சறுக்கு, நீச்சல், சைக்கிள் ஓட்டுதல் போன்ற வற்றைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். 12 வயதிற்குள் ஒரு சிறுமி கற்றுத் தேர்ச்சிபெறும் திறமைகள், பிற்கால வாழ்வில் அவளுக்கு அத்திறமையில் முறையான பயிற்சி இல்லையெனினும் கூட—நீண்ட நெடுங் காலத்திற்கு அவளை விட்டகலாதிருக்கும்.

பெண்களின் ஒருங்கிணைந்த உடல், உள வளர்ச்சிக்கு உதவும் விளையாட்டுக்களிலேயே அவர்கள் ஈடுபட வேண்டும்; பதக்கங்களைப் பெறுவதோ, அல்லது புதிய சாதனையை ஏற்படுத்துவதோ மட்டுமே முக்கியமானதாகக் கருதக்கூடாது.

சந்தர்ப்பத்தில் நான் உடலழகுப் பயிற்சியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். அதுவே ஒரு பெண்ணிற்கு ஏற்ற விளையாட்டு; 'பெண்மையினை' உயர்த்தும் விளையாட்டு என்று கூடச் சொல்லலாம். பனிச்சறுக்கு, நடனம், நீச்சல் ஆகியவைகூட அதன்பாற்படும். சாதாரண நடனமும் மிகவும் பயனுள்ளது.

பள்ளி செல்லும் வயது வராத, அதாவது ஏழாண்டுகளுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு எத்தகைய உடற்பயிற்சி சிறந்தது? கிண்டர்கார்டனில் இதற்கென ஆசிரியர்கள் உள்ளனர்.

உடற்பயிற்சி ஏதும் அளிக்கப்படாத குழந்தைகள், ஆணும் பெண்ணும்—ஓடவும், குதிக்கவும் முடியாதவர்களாக ஆகிவிடுவர். தசை இயக்கங்கள் அத்தகைய குழந்தைகளுக்குச் சரிவர ஏற்பட்டிராததால், அவர்களுக்கே ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மையும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடும். எனவேதான், நாளொன்றுக்கு இரண்டு அல்லது இரண்டரை மணிநேரம் திறந்த வெளியில் குழந்தைகளை விளையாடவிட வேண்டியது பெற்றோர்களின் பொறுப்பாகிறது. தொடர்ந்து 2 மணி நேரம் அவர்களை விளையாட வற்புறுத்துவது நல்ல தல்லை; அப்போதைக்கப்போது 30 அல்லது 35 நிமிடங்கள் அவர்களை விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவது சிறந்தது. ஆக சிறுமிகள் துள்ளித் திரிந்து விளையாடுகின்றனர் என்று பாட்டிமார்களுக்கும், தாய்மார்களும் அங்கலாய்த்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. அது நல்லது தான்.

★

‘யுகப் பிரவேசம்’

புலோவியூர் க. சதாசிவத்தின் ‘யுகப்பிரவேசம்’ நூலை நாவ லப்பிட்டி இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் வெளியிட்டு, விழாவை கதிரேசன் கனிஷ்ட வித்தியாலய மண்டபத்தில் திரு. நா. முத் தையா தலைமையில் நடாத்தியது.

இவ் வெளியீட்டு விழாவில் இளம் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் திரு. இர. சந்திரசேகரன் வரவேற்புரை நிகத்தினார்.

டாக்டர் நந்தி தமது வெளியீட்டுரையில்— ‘தமிழ் மொழி யையும், தமிழனையும், தமிழின் சிந்தனையையும் வளரவிடாமல் வேளிபோட்டு வருபவர்கள் தமிழர்தான். தமிழ் எழுத்தாளன் நிலையோ பெரும் பிரச்சினைகளுக்குரியது. ஆகவே இத்தகைய பிரச்சினைகளின் மத்தியில் நூல்களை வாங்கிப் படிப்பதால்தான் எழுத்தாளனுக்கு ஆர்வமூட்டும் சாதனமாயமையும்’ என்றார்.

ஆய்வுரை நிகழ்த்திய திரு. சி. தில்லைநாதன் அவர்கள்:— ‘வாசகர்கள் விமர்சகர்களாகி விமர்சிக்கும் போது படைப்பிலக் கியக் கர்த்தா உண்மையில் நனது நிலையை உணருகின்றான். மாற்று மதத்தினரின் வாழ்க்கையில் கதாசிரியன் புகுந்து, தம் கற்பனைக்கு மெருகூட்டும் போது அவன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நிலை கோட்பாடுகளால்தான் அவனது படைப்புக்கள் சிறப்படை கின்றன. இதனை ‘யுகப் பிரவேசம்’ நூலில் கதாசிரியர் உணர்த்து கின்றார்’ என்றார்.

திரு. எஸ். திருச்செந்தூரன் தமது ஆய்வுரையில்:— ‘சமுதா யப் பிரச்சினைகளைக்கூட பாடப்புத்தகங்களாகக் வேண்டும். அப் படிப் பார்க்கும்போது சமூகப் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளிவரும் படைப்பிலக்கியங்களை பாடப்புத்தகங்களாக் குவது கூட ஒரு நல்ல செயல்’ என்றார்.

மல்விகை ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா சிறப்புரையாற் றுகையில்:— ‘கலைக்கு மதமில்லை, கலை மொழியைக் கடந்தது. ஜாதியைக் கடந்தது. அது மனிதகுலத்தின் பொதுச் சொத்து. இந்தக் கலையின் மூலம்தான் கலைஞன் எனப்படுகின்ற சிருஷ்டி கர்த்தா மனிதாபிமானத்தைக் கண்கொண்டு நோக்குகின்றான். கலைஞன் சரியாக மதிக்கப்படவில்லை என்றால் அது சமூகத்தின் மேல்தட்டில் வாழ்பவர்களின் ஆதிக்க வெறிதான். இதிலிருந்து சிருஷ்டிகர்த்தா விடுபடும்போதுதான் சுயமாகச் சிந்திக்கின்றான். இந்தச் சுயசிந்தனைப் புரட்சிதான் தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் நுட் பத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ள வழி வகுக்கின்றது’ என்றார். மற்றும் சிங்கள எழுத்தாளர் திரு. டி.டி. நாணயக்கார தமிழில் ‘இலக்கிய உறவும் - தேசிய ஒருமைப்பாடும்’ பற்றிப் பேசினார்.

பெ. ராமானுஜம்

‘எலிக் கூடு’

திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மூன்றாவது வெளியீடான திக்குவல்லை கமாலின் ‘எலிக் கூடு’ புதுக்கவிதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழா மின்ஹாட் கனிஷ்ட வித்தியாலயத்தில் திரு. யோனகபுர — ஹம்ஸா தலைமையில் நடைபெற்றது.

சங்கத்தின் சார்பில் திரு. எம். எச். எம். சம்ஸ் வெளியீட்டுரை நிர்வாகத்தினர்.

திரு. எஸ். எம். ஜே பைஸ்தீன் உரையாற்றுகையில் ‘பொப்பிசை, புதுக்கவிதை எனபன மேல்நாட்டுத் தாக்கத்தின் விளைவாக வந்து சேர்ந்தவையாகும். புதியன என்பதற்காக எதையும் எதிர்க்க வேண்டும் என்ற மனநிலை பரவுகூண்டு. அதைவிடுத்து அவற்றை, சமதாயத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் ஏற்றதாய் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளுவதே முக்கியமானதாகும். இன்றைய புதுக்கவிதைகள் போல் சங்ககாலப் பாடல்கள்கூட இசைத்தன்மை இல்லாமல் வசனங்களாகவும் உணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பனவாகவும் அமைந்துள்ளன’

‘மரபுவழிக் கவிதைகள் கவிஞர்களுக்குப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தி, சொல்லவந்தவற்றையும் நேரான உணர்வுகளையும் திசை திருப்பிவிடுகின்றன. இந்நிலையில் புதுக்கவிதை தோன்றி இலகுபடுத்தியுள்ளது. அதற்காக இவற்றை ‘வெறும் வசனங்கள்’ என்று வாசகர்கள் ஒதுக்கிவிடுவதோ, ‘எப்படியும் எழுதலாம்’ என்று கவிஞர்கள் தயாராவதோ நல்ல பலனைத் தராது’ என்றார்.

அடுத்து திரு. ஆ. மகாதேவன் பேசுகையில்: - ‘புதுக் கவிதை தமிழிற் புகுந்தபோது, பலத்த எதிர்ப்பை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தபோதும், இன்று மிக வேகமாக வாசகரிடையே பரவி வருகிறது’

‘குறுகிய நோத்தில் படிக்கக்கூடியதாயும் தெளிவான கருத்துக்களைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுவதால் படிப்போரின் உள்ளத்தை ஒரேயடியாகத் தொட்டுவிடுகிறது’

‘இந்தியாவில் வெளியீட்டு வாய்ப்புக்கள் இருந்தபோதும், சிலர் வாசகர்களையும் இவ்வுருவத் தோற்றத்தின் நோக்கையும் மறந்து, விளங்காமல் எழுதிப் புதுப்பண்டிதர்களாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களையில் சாதனங்கள் குறைவாக இருந்தபோதும் ஒரு நிதானத்தைக் காணமுடிகிறது’ என்றார்.

‘காலை’

ஊமைக் குயில்

எம். எச். எம். சம்ஸ்

எலவலூ எலவலூ

என்றிசைக்கும் குயில்
அன்றும் வந்தது.
கூறிவிற்கும் அவளின்
கவினைப் பருக
என்னுள்ளில் துடிப்பு
வட்டிலைக் கீழே
வைத்தவள் குந்தினாள்.
கதிரையில் நான்.
வாலிப உணர்விற்கு
விருந்து வேண்டாமா?
அவள் கன்னம்
மார்பகம், இடை
விரல் நயனம்
அத்தனைக் குள்ளும்
என்பசித்த கண்கள்
புகுந்தன.

.....
வெயிலிற் காய்ந்த
மரக்கறியுடன்
அவள் மென்விரல்கூட
காய்ந்து கிடந்தன.
கண்களிற்
கவரும் கார்தம் இல்லை
கவலைக் கள்வன்
குடிபுகுந்திருந்தான்.
வயிறும் இடையும்

வற்றிக் கிடந்தன
அழகின் பரிசா?
வறுமையின் கொடையா?
சட்டைக் கிடையில
மார்புக் கணிகள்
இலையாய் நீண்டு
தலைகுவிந்திருந்தன.
முட்டிய வறுமையின்
முத்திரையாகி
ஒட்டிய கன்னச்
சுருக்கம் தெரிந்தது.
உள்ளம் இரங்கியது;
உண்மையை அறிந்தேன்;
விதவையாம் அவள்
கைம்மை வெளியில்
தனிவழி செல்லத் தயக்கம்
அதனால்—
ரைப்பிடித்தாளாம் ஒருவளை
அவன்தான்—
அவளது அழகைச் சுவைத்து
இளமையைச் சிதைத்து
மென்மையைச் சூப்பி,
அங்கமெலாம் தன்பயங்கரச்
சின்னம் பதித்தவன்.
அவன்தான்—
உழைப்பு!
மிதமிஞ்சிய உழைப்பு!

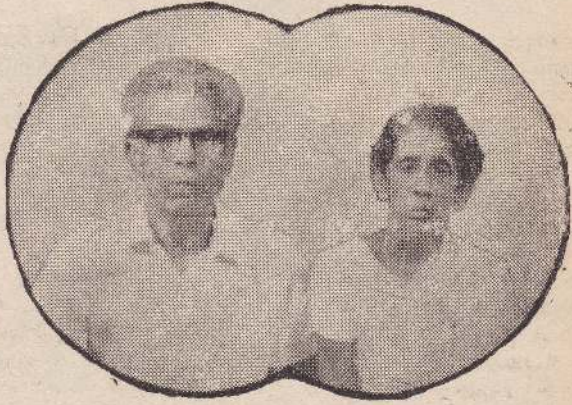
சுரண்டல்

நீண்டிருக்கும் பாண் 'கியூ' வில்
பசிவதைக்க;
துடிக்கும் நெஞ்சோடு—
வயிற்றுச்சுமை வருத்த;
ஏக்கப் பெருமூச்சு
கனலாய் கொதிக்க;
பலமணி நேரம்
கால்கடுக்கக் காத்திருக்கும்.....
பேதைகளை—
வெறிகொண்ட 'நாய்' கள்
மோப்பம் பிடித்து
நெருங்கிச் சகிக்கின்றன!

'செந்திரன்'

வாழ்த்துகின்றோம்

அச்சுத் தொழில் உலகில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த திரு. பி. ஜே. அலோசியஸ் அவர்களது கைவண்ணமும், அனுபவமுதிர்ச்சியும் தனிச் சிறப்புமிக்கது. 'மனம் வைத்துப் பணிபுரிதல்' 'வல்லவனுக்குப் புல்



லும் ஆயுதம்' என்பன திரு. அலோசியஸ் தொழிலை ஆற்றும் பாங்கிற்கு மிகப் பொருத்தமானவை.

பத்திரிகை, சஞ்சிகை, விழா மலர்கள் ஆகியவற்றை எவ்வாறெல்லாம் கலைச் செறிவுடன், அதே வேளையில் சிக்கனமான முறையில் வெளியிடலாம் என்னும் உத்திகளையொல்லாம் அவர் அநாயாசமாகக் கையாள்பவர்.

அச்சு அமைப்பு, சாதனங்கள், முதலியன குறித்து தெளிந்த அறிவு வாய்ந்த இவருக்கு நீண்ட சீட பரம்பரை இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் 'டெயிலி நியூஸ்' பத்திரிகையிலும் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

யாழ். மாநகரசபை கூட்டுறவு அச்சுத்தில் இன்று முகாமை யாளராகப் பணிபுரிந்து வரும் திரு. அலோசியஸ் அவர்கள் தனது ஐம்பதாவது திருமண நிறைவு விழாவினை சென்ற நவம்பர் 28-ந் திகதி சிறப்பாகக் கொண்டாடினார்.

சிறந்த அச்சுத்தொழில் கலைஞர் என்ற வகையிலும், மல்னிகைக்கும் அவருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது என்ற உரிமையிலும் திரு. அலோசியஸ் அவர்களையும் அவர்து பாரியார் சிசில் அவர்களையும் மல்லிகை வாழ்த்துகின்றது.

— ஆசிரியர்



ஜோதேவ் ஆனந்த் — இந்தப் பெயரை சினிமா ரசிகர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தமிழர்களைவிட சிங்களக் கலா ரசிகர்களுக்கு இவரைத் தெரியும்.

யார் இந்த ஆனந்த்? சிங்களத் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர். 'ஓ! சிங்களப் படமா?' என்கிறீர்கள்? விஷயம் அதுவல்ல. ஜோதேவ் ஆனந்த் ஒரு தமிழர், யாழ்ப்பாண சாவகச்சேரியைத் தாயகமாகக் கொண்ட ஒரு பச்சைத் தமிழர்.

அவர் தயாரித்த மூன்று சிங்களப் படங்கள்தான் 'தோ' 'சுஜீவா' 'சுனேத்ரா' சிங்கள ரசிகர்களிடையே அமோக ஆதரவைப் பெற்று அமோகமாக ஓடிய படங்கள்.

இவர் ஒரு தமிழர் என்பதில் நாம் பெருமைப் படுகின்றோம். அதே வேளையில் எங்கள் ஐயம் ஒன்றே ஒன்றுதான்—

இத்தனைத் திறமைபுள்ள 'ஜோ' ஒரு தமிழ்ப்படம் எடுத்தால் என்ன? அதனால் அவருக்கு, அவரின் இனத்துக்கும், இந்நாட்டிற்கும் பெருமையல்லவா?

ஈழத்தின் முதலாவது படமான (16 மில்லிமீற்றர்) 'பாசநிலா'வை எடுத்த ஜோ தேவ் ஆனந்த் இனியாவது ஒரு தமிழ்ப்படத்தை எடுக்க வேண்டும். அதுவே எங்கள் விருப்பம்.

-- மு. க

இலங்கை

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்பற்றிய

சில வினாக்கள் குறிப்புகள்

மருதூர்க்கனி

மல்லைக்கை ஒக்டோபர் 1973 இதழில் அதன் ஆசிரியர் எழுதியிருந்த 'இளந் தலைமுறையினரின் இலக்கிய ஆர்வம்' என்ற தலையங்கத்திலிருந்து இன்றைய உண்மைத்தன்மையும் தேவையுமே எனக்கும், இந்த வினாக்கள் குறிப்புகளை எழுத நிமித்த காரணங்களாயமைந்தன.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு கால் கோளிடப்பட்ட காலத்தில் ஒரு வாசகனாக இருந்த நான், அது இயக்கமாக எழுந்து வேகமாக வளரத் தொடங்கிய காலத்தில் ஒரு தரமான வாசகனாகவும் ரசிகனாகவும் வளர்ந்திருந்தேன். ஆனாலும், என்னுள் கிடந்து கனன்று கொண்டிருந்த சத்திய ஆவேசமும் கவிஞர் நீவாவணன் அவர்களின் இலக்கிய உறவும் என்னையும் ஒரு கவிஞனாக—படைப்பாளியாக அறிமுகமாக்கியது.

அதே வேளையில், இ. மு. எ. சங்கத்தின் கால்கோளுக்கும் அதன் நிர்மாணத்திற்கும் காரணமாக இருந்தவர்களில் ஒருவரான நாவலாசிரியர் இளங்கீரன் அவர்களோடு எனக்கிருந்த நட்பும் உறவும் வளர்ந்து கொண்டேவந்தது. அந்த வேளையில் இ. மு. எ. சங்கம் வளரமுடியா

மல் கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டு இயக்கம் தடைப்பட்டதொடங்கியிருந்தது.

என்னைப் போலவே நண்பர்கள் பலரும் சரியான இலக்கியப்பார்வையை அறிந்து சரியான வழிகாட்டலின் கீழ் செல்வதற்கு இயக்கம் ஒன்று இல்லாதிருந்த இடைவேளையை உணர்ந்தோம். உண்மையைச் சொன்னால் எங்களின் இலக்கிய வளர்ச்சி பின்தள்ளப்பட்டது; தடைப்பட்டது. ஆனாலும் எங்களின் சுயமான கலை—இலக்கியத் தேவையின் மூலமும், இலக்கிய உறவுகள் மூலமும் இலக்கியத்தைப் பற்றிய தெளிவான பார்வையையும் சமூக நோக்கத்தையும் கற்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் முடிந்தது.

இன்றைய இளந் தலைமுறையினரின் அறிதலுக்காக, எழுத்தின் முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கும் அதன் சரியான வழிகாட்டலுக்கும் காரணமாக இருந்த இ. மு. எ. சங்கத்தைப் பற்றிய முதற் தோற்றத்தையும் அதன் ஆக்கபூர்வமான சேவைகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதொடு—இன்றைய இயக்க தேக்கத்திற்கான சில வினாக்கள் குறிப்புகளையும் பார்ப்போம்.

தமிழறிஞரும் நுண்கலை ஆராய்ச்சியாளருமான அ. இராகவன் அவர்கள் (இவர், இப்போது தமது தாயகத்தில் இருக்கிறார்) இளங்கீரன் எம். பி. பாரதி, எம். ஏ. அப்பாஸ் ஆகியோரின் துணையோடு 1954-ஆம் ஆண்டு இ. மு. எ. சங்கத்தை ஆரம்பித்தார். ஆனால் இராகவன், இளங்கீரன் இவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் சங்கத்தில் அவ்வளவு ஆர்வம் காட்டாத போதிலும் சங்கத்தை, ஒருமுறையான ஸ்தாபனமாகவும் செயற்படும் ஸ்தாபனமாகவும் உருவாக்க வேண்டுமென்ற பணியில் கீரனும், ராகவனும் முழுமூச்சாக உழைத்தனர்.

1955-லிருந்து இ. மு. எ. சங்கம் வேகமாக வளரத் தொடங்கிற்று. கலாநிதி க. கைலாசபதி, கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி, அமரர் அ. ந. கந்தசாமி எச். எம். பி. முகைதீன் சி. தில்லைநாதன், அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது, 'வரதர்' 'புதுமைப்பிரியை' எம். சமீம், பிரேமஜி, நீர்வை பொன்னையன், என். கே. ரகுநாதன், டொமினிக் ஜீவா, கே. டானியல், சில்லையூர் செல்வராசன், எஸ். அகஸ்தியர், பி. இராமநாதன், காவலூர் ராசதுரை, டாக்டர் நந்தி, முருகையன், ஈழத்துச் சோமு, செ. கணேசலிங்கன், க. சா. அரியநாயகம் போன்ற ஈழத்தின் முன்னணி எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் இ. மு. எ. சங்கத்தை கட்டி வளர்த்தார்கள் என்றால், இளங்கீரன் அதன் முழுநேர ஊழியனைப்போல சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காகவே உழைத்தார் என்று கூறுவது தான் பொருத்தமானது.

இ. மு. எ. சங்கம், மேற்கூறியவர்களை உள்ளடக்கிய

இயங்கிய ஸ்தாபனமாக மட்டுமல்லாமல், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் போதலுடத்தின் தலைவராயிருக்கின்ற திரு ச. வித்தியானந்தனிலிருந்து, தமிழறிஞர் திரு. கி; லட்சுமணன் வரை பல கல்விமான்களையும், ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் பெரும்பாலானோரையும் தன்பால் ஈர்த்த ஒரு மாபெரும் இயக்கமாக வளர்ந்து இந்த நாட்டின் தமிழ் கலை—இலக்கியப் பரப்பில் பெரும் தாக்கத்தையும் எழுத்தாளர்கள்—கலைஞர்கள் மத்தியில் ஒரு பெரும் விழிப்பையும் தேசிய உணர்வையும் முற்போக்குச் சிந்தனைகளையும் ஊட்டியது. இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலான நாடுகளிலும் அது அறிமுகமாயிற்று. அங்குள்ள எழுத்தாளர்கள்—கலைஞர்களின் மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய ஸ்தாபனமாக வளர்ந்தது; உயர்ந்தது ஈழத்துத் தினசரிகளிலும் இந்நாட்டு எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களுக்கு முக்கிய இடமளிக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களின் படைப்புகளுக்கு சன்மானம் வழங்க வேண்டுமென்றும் கோரிக்கைகளை முன்வைத்துப் போராடி வெற்றியும் பெற்றது. இந்நாட்டு கலை—இலக்கிய கர்த்தாக்களின் நல உரிமைகளுக்காக வலிமையான குரல்கொடுத்ததோடு நம் நாட்டுக்குத் தேவையான கலை—இலக்கியக் கொள்கையை வகுத்து அதை எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய வாதிகள், வாசகர்கள் மத்தியிலும் கொண்டு சென்றது.

இந்த அளவுக்கு சாதனைகளைக் காண இ. மு. ச. சங்கம் செயற்பட்டது—வளர்ந்தது—உயர்ந்தது என்றால் அதற்காக சிலர் தங்களை ஆகுதியாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டு அதே மூச்சு

சாகச் செயற்பட்டார்கள். அதனூற்தான், இ. மு. எ. சங்கத்திற்கு காத்திரமான வரலாறும் கண்சமான பாங்கும் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ளது.

இன்று, இ. மு. எ. சங்கத்திற்காக தம்மை ஆகுதியாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டு செயற்பட ஆருமே இல்லாதுவிட்டாலும் சங்கத்தை இயங்கும் ஒருஸ்தாபனமாக நாட்டின் நாலாபுறமும் கட்டி எழுப்புவதற்குத் தானும் இன்றைய நாட்டின் தேசியத் தேவைகளை உணர்ந்து அதை முன்னெடுத்துச் செல்ல எழுத்தை ஆயுதமாகக் கருதி அதற்காக வழிகாட்டத்தானும் ஆருமே இல்லாதுவிட்டார்களா? இன்றைய காலகட்டத்தின் பொது எதிரிகளாக நின்ற எம்மையெல்லாம் மேய்க்காட்டி — நமது உழைப்பையெல்லாம் சுரண்டி, நம்மீது குதிரை விடுகின்ற, குழிபறிக்கின்ற, ஏகாதிபத்தியம் நிலப்பிரபுத்துவம், பெரு முதலாளித்துவம் இவற்றுக் கெதிராக எழுத்தையும் கலையையும் செயற்படத் துண்டுதற்கு இ. மு. எ. சங்கம் என்னதான் செய்ததோ? செய்கிறதோ?

இ. மு. எ. சங்கத்தின் கொள்கைகளை எடுத்து விளக்கி, 'தேசிய இலக்கிய'க் கோஷத்தை முன்வைத்து விளக்கி அதன் முன்னணிப் பிரச்சாரர்களாக விளங்கியவர்களை, எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சட்டி முனையாக நின்று போராடிய படைப்பாளிகளையெல்லாம் இன்றைய பூர்ஷ்வாக சமூகம் விழுங்கி விட்டதா? எழுத்தாளர் கூட்டங்களிலும் இலக்கிய அரங்குகளிலும், போகுமிடங்களிலும் அதே மூச்சாக கிளைகள் அமைக்கத்தூண்டிச்

செயற்பட்டவர்களெல்லாம் இன்று சிதறடிக்கப்பட்டு விட்டார்களா? இ. மு. எ. சங்கத்தின் குரலாக, சங்கநாதமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'புதுமை இலக்கியம்' செத்தே விட்டதா? இனி உயிர்பெறவே மாட்டாதா?

1962-ஆம் ஆண்டு, ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் அழியா இடம் பெற்றுள்ள இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை இ. மு. எ. சங்கம் கொழும்பில் நடத்தியது. கருத்தரங்கு, கவியரங்கு, பேரவைக் கூட்டம், புத்தகக் கண்காட்சி என்று பல நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கிய அம்மாநாடு வெற்றிகரமாக நடந்தது. மாநாட்டுச் சிறப்பு மலராக வெளிவந்த 'புதுமை இலக்கியம்' இந்நாட்டின் கலை, இலக்கியப் பொக்கிஷமாக விளங்கியது. கொழும்பு மாநாட்டைத் தொடர்ந்து இ. மு. எ. சங்கத்தின் இரண்டாவது தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 1963-இல் நடந்தது.

இ. மு. எ. சங்கத்தின் போராட்டத்தினாலும் முயற்சியினாலும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் சிருஷ்டிகளுக்கு தினகரனும், வீரகேசரியும் இடமளித்ததோடு சன்மானமும் வழங்கத்தொடங்கியது. ஏனைய பத்திரிகைகளும் ஆர்வத்தோடு பிரசுரித்தன. நமது படைப்பாளிகளும் தமது ஆக்கங்களைத் திறம்படச் செய்தார்கள். இதனால் அவர்களின் ஆக்கங்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கும் வளரத் தொடங்கியது. இதனைக் கண்டு பொறுக்காத பண்டித கூட்டத்தினரும் இலக்கிய சனாதனிகளும், ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் தமிழ் மரபுக்கு முரணவை' என்றும்,

'இழிசனர் வழக்கை வளர்க்கிறார்கள்' என்றும் கூப்பாடு போட்டனர்! எழுத்திலும் பேச்சிலும் எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்தனர். இதற்கு இ. மு. எ. சங்கம் தக்க பதில் கொடுத்தது. இந்த மரபுப் போராட்டத்தில் சங்கத்தின் ஈட்டி முனையாக நின்று, பலர் செயற்பட்டு விவாத அரங்குகள், எழுத்தாளர் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு எதிரிகளின் வாய்களை அடக்கிவைத்தனர். பலகோணங்களிலுமிருந்து பல கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டு — தக்க பதில் கொடுத்து எதிர்த்தவர்களின் கூப்பாட்டுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

இந்தியப் பத்திரிகையாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் 'சரஸ்வதி' ஆசிரியர் விஜய பாஸ்கரன் 'தீபம்' ஆசிரியர் நா. பார்த்தசாரதி. 'கங்கை' ஆசிரியர் பகீரதன், சிதம்பர ரகுநாதன் போன்றவர்கள் இலங்கைக்கு வந்தபோது அவர்களுக்கான கூட்டங்களை இ. மு. எ. சங்கம் நடத்தியது. அந்தக் கூட்டங்களிலெல்லாம் அவர்களுக்கு நிலபாவாடை விரித்து, முதுகு சொறியாமல் நக்கீரத்தனத்தோடு சிலரின் தவறான இலக்கிய வழிகாட்டலை நெற்றிக்கு நேரே குத்திக் காட்டியதோடு ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள், அவர்களின் நோக்கங்கள், அபிலாஷைகள் பற்றியெல்லாம் விளக்கமளித்து அவற்றை அங்கீகரிக்க வைத்த பெருமை இ. மு. எ. சங்கத்திற்கு இருந்தது.

'தேசிய இலக்கியம்' என்ற கொள்கையை இ. மு. எ. சங்கம் உருவாக்கி, ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் முன்வைத்

தது. அதற்கு இளங்கீரனின் 'நீதியே கேள்' நாவலும், ஜீவா, டானியல், நீர்வை பொன்னையன் போன்ற படைப்பாளிகளது சிறுகதைகளும் முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன் போன்ற கவிஞர்களது கவிதைகளும் உதாரணங்களாக அமைந்தன.

இத்தனை காத்திரமான தாக்கத்திற்கும், பெறுமதியான வெற்றிகளுக்கும், சரியான இலக்கிய வழிகாட்டலுக்கும் காரணமாக இருந்து ஈழத்தின் தழும் இலக்கியப் பரப்பை வளப்படுத்திய இ. மு. எ. சங்கத்தைப் பற்றி அதன் தூண்களில் ஒருவராக நின்று போராடிய டொமினிக ஜீவா கேட்கும் கேள்வி — இன்றைய இலக்கிய வழிகாட்டலுக்கு ஏங்கிநிற்கின்ற இளந் தலைமுறையினரின் 'அவசியமான' கேள்வியாகவே தோன்றுகிறது.

'கடந்த 15 — 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுத்துத்துறைக்கு காலடிவைத்த இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு வலிமை மிகுந்த அமைப்பு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் வழி அமைத்துக் கொடுக்கக்கூடிய இயங்கும் இயக்கமாக இருந்தது. பல எழுத்தாளர்கள் அந்த அக்கினிக் குண்டத்தில் தம்மைத் தாமே ஆகுதியாக்கி குறைகளைச் செம்மைப்படுத்தி உருக்குப்போன்ற சிந்தனைத் தீரத்துடன் வளர்ந்து உருவாக முடிந்தது.

ஆனால் இளம் எழுத்தாளர் நிலை என்ன?

1964-க்குப் பின்னர் இ. மு. எ. சங்கத்திற்கு 'கண்ணூறு' பட்டதுபோல சங்கம் இயங்காமற் போயிற்று. இதற்கான

அடிப்படைக் காரணத்தை நாம் பூசி மெழுகினாலும், அப்போது சர்வதேச ரீதியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட தத்துவப் போராட்டம், எல்லா முற்போக்கு இயக்கங்களையும் பாதித்தது போலவே இ. மு. எ. சங்கத்தையும் பாதித்தது என்பது தான் உண்மை. எனவே, கலை, இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் அரசியற் கொள்கை, கலை, இலக்கியக் கோட்பாடு என்பவற்றில் முரண்பட்டனர்

1971-ஆம் ஆண்டு, மீண்டும் இ. மு. எ. சங்கம் புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டதாக பத்திரிகைகளில் செய்திகளையும், அறிக்கைகளையும் படிக்க முடிந்ததேதவிர அதன் சாதனைகளையோ அல்லது பரந்துபட்ட சூயசக ரீதியான செயற்பாட்டையோ இன்னும் சந்திக்கவில்லை! இன்றைய சமூக நிர்ப்பந்தங்களின் மத்தியில் புதிதாக வென்றெடுத்து சாதிக்க வேண்டிய பொறுப்புகள் - கடமைகள் இ. மு. எ. சங்கத்திற்கு நிச்சயமாக உண்டு. அதற்காக, இன்றைய இளந் தலைமுறை எழுத்தாளர்களையும், வாசகர்களையும் ஒழிந்தத்த - பாதைசமைக்க இதுதான் சரியானபாதை என்று மட்டிச் செல்ல, இன்றைய காலகட்டத்தை உணர்த்தி,

ஏற்று இலக்கியம் படைப்பதற்கு இட்டுச் செல்ல நாட்டின் பொது எதிரிகளாக நின்று, நம்மைக் குழிபறிக்கின்ற, குரல்வளைகளை நெரிக்கின்ற ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், பெருமுதலாளித்துவத்திற்கு எதிராக எழுத்தை ஆயுதமாக உபயோகிக்க ஓர் இயங்கும் இலக்கிய இயக்கம் இல்லாதது உண்மையில் மிகப் பெரிய தேசிய நஷ்டமே தான்.

எனவேதான், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், இயங்கும் இயக்கமாக எழுந்து, நாட்டின் நாலாபுறமும் வேரோடி விழுதுகள் ஊன்றி கிளைப்பரப்பி இன்றை இளந்தலைமுறைக்கும் நாட்டுக்கும் நிழலாக, உகந்த இலக்கியத்திட்டத்தை முன்வைத்து செயற்படவேண்டுமென்றும் ஆக்கபூர்வமான செயற்பாட்டுக்கு கலை இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லவற்கு உடன் காரணமாக உந்துவிசையாக நிற்கவேண்டுமென்றும் கேட்கின்றோம். இந்தக் கோரிக்கையை குறிப்பாக இளந்தலைமுறையினரின் சார்பின் 'இன்றையத் தேவை உணர்ந்து' இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரவும் விரும்புகிறோம்.

தொடர்ந்து படியுங்கள்



சமீபத்தில் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இசை அரங்கேற்றத்திற்கு சென்றிருந்தேன். சரியாக 6-30 மணிக்கு விழாமண்டபம்

அரங்கேற்றம்

ஐனரஞ்சகமான கூட்டத்துடன் காட்சியளித்தது. அரங்கேற்றம் குரு குல முறைப்படி பூசையுடன் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. பிரபல பக்கவாத்தியகாரர்கள் புடைகுழ செல்வி தேவகி வாமதேவன் ஏராநாபை என்ற தோடி ராக வர்ணத்தை எடுத்தபோதே கச்சேரியானது களைகட்டத் தொடங்கிவிட்டது.

அடுத்து ஸ்ரீ ரஞ்சனி ராகத்தில் அமைந்த கஜவதனா என்ற உருப்படி அதற்கேற்றும் போல் சுரக்குறைப்பும் நல்ல நடையில் அமைந்திருந்தது. அதனையடுத்துப் பாடிய சாதிஞ்சனே என்ற ஆரபி ராகப் பஞ்சரத்தின சுருதியானது சகல கலைஞர்களாலும் வெகுவாகப் பாராட்டக் கூடிய காலப் பிரமாணத்தில் பாடியது மிகவும் மெச்சக்கூடியதாக அமைந்தது.

பின்னர் இடம் பெற்ற மோகன ராக ஆலாபனையும், எவருரா என்ற உருப்படியும் பாடியபோது முழுக்க முழுக்க இவரது குரு திருமதி சத்தியபாமா இராஜவிங்கம் அவர்களது முத்திரையை தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியதை சபையில் எழுந்த பலத்த கரகோஷத்தினின்றும் யாவரும் அறியக் கூடியதாயிருந்தது. அடுத்து கம்பீர நாட்டை ஸ்ரீ ஜாலந்தர என்ற உருப்படியைத் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற காம்போதி ராக ஆலாபனையில் பாடகியானவர் திரிஸ்தாயியிலும் கையாண்ட கம கம ப்ருக்ளா பிரயோகமானது, அவரது இனிய சாரீரத்தின் வளத்தை சபையில் எழுந்த ஆரவாரம் எடுத்துக் காட்டியது. அதைத் தொடர்ந்து பக்திரசம் பொருந்திய கதிர்காமக் கந்தன் என்ற பாடலும் நிரவலை அடுத்துப் பாடிய சுரக் குறைப்பானது பட்டுக் கத்தரித்தது போல் இருந்தது. நாக சிந்தாமணி ராக எவரணி என்ற உருப்படி அதன் பின்னர் இடம் பெற்ற பாபநாசம் சிவன் பாடலாகிய 'நான் ஒரு வினையாட்டுப் பொம்மையா' என்ற பாடல் ரசிகர்களைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது.

இனி இந்த நிகழ்ச்சிக்கு சிகரம்பால் இடம் பெற்ற ராகம்-

தானம் — பல்லவியைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல வேண்டும். கல்யாணி ராக ஆலாபனை தானத்தைத் தொடர்ந்து பாடகியானவர் கையாண்ட சதுரஸ் ரூபக தாள

செல்ல சித்தலகி வாமதேவன்

2 களை திஸ்ரநடை பல்லவியைப் பாடி நிரவல் செய்து 3 காலம் செய்தது எனக்கே பெரும் வியப்பாக இருந்தது. கச்சேரி முடிந்ததும் எனது மதிப்புக்குரிய திரு. ஏ. எஸ். ராமநாதன், திரு. கே. கணேசபிள்ளை அவர்களுடன் கலந்து உரையாடிய பொழுது பெரிய வித்வான்களே எளிதில் மூன்று காலம் பாடுவது மிகவும் சிரமம் என்று கூறிய பொழுது செல்வி தேவகியின் லயநுட்பம் பாராட்டப்படுவதுடன் இவரது அனுபவம், இளமை என்பவற்றை மீறி நிற்கக் கூடியதான கலைத்துவமாக மிளிர்ந்தது. ஆசிரியரை களை அடுத்து தில்லானா, ரஞ்சனி ராகமாலிகை, கண்ணன் என்றுமே, திருப்புகழ் என்பவற்றுடன் கச்சேரி முடிவுற்றது. இந்த இசை அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிக்கு அனுசரணையுடன் பக்கவாத்தியம் வாசித்த ஈழத்தின் பிரபல வித்துவான்களாகிய திரு. வி. கே. குமாரசாமி, திரு. ஏ. எஸ். ராமநாதன், திரு. கே. கணேசபிள்ளை ஆகியோர் ரசிகர்களிடையே ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பாராட்டுப்பெறத் தவறியதில்லை.

செல்வி தனது இசை அரங்கேற்றத்திலேயே தான் இசையுலகில் பிரகாசிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நிரூபித்து விட்டார். இதற்கு மேலாக ஈழத்தின் பிரபல பாடகியும் இவர குருவுமாகிய திருமதி ராஜவிடகத்தினது பரிபூரண ஆசிரியலு பாடகியின் பெற்றோரது விடாமுயற்சியிலும் தங்கியுள்ளது.

இளம் கலைஞர் செல்வி தேவகி வாமதேவன் அவர்கள் இலங்கையில் பகுதி நேரமாக இசை பயின்று தனது இசை அரங்கேற்றத்தை இனிது நிறைவேற்றி இசை உலகில் தனக்கு ஓர் இடத்தைத் தேடியுள்ளார். இதை எண்ணிப் பெருமை அடைகிறேன். வைத்தியர்களாகவோ பொறியியலாளர்களாகவோ எளிதில் பட்டம் பெற்றுவிடலாம். ஆனால் ஒரு பாடகனைவன் தான் நிகழ்த்தும் ஒவ்வொரு இசை நிகழ்ச்சியிலும் வெற்றி பெற்றால்தான் இசை உலகில் பட்டம் பெற முடியும் என்பதை தெரிவித்து, செல்வி தேவகி இக்கலையை மேன்மேலும் வளர்க்க முயற்சிக்க வேண்டும் எனக் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

பொன். சுந்தரலிங்கம்

தீர்வு

நாங்கள் வாடி
வதங்கும் இலைகள்தான்
ஆனால்...
எங்கள் இளவல்கள்
தவிர்க்கவே வகையற்று
குமையும் போது
நாங்கள் எப்படி
எமக்குத் தண்ணீர்காட்டும்
பாசாங்குக்கு
தலைசாய்க்க முடியும்.-

௨௦14.08.05

சுயநலம்

பஸ்ஸுக்காக காத்து நின்ற
கனவான்
பஸ்வந்து நின்றதும்
சனத் திரளுடன்
முண்டியடித்து, அவர்களின்
வசை மாரிகளை
வாங்கிக் கொண்டு
உள்ளுழைந்து விடுகிறார்
'சீட் பிடிக்க'

'வெலிகாமம் - ஜமாலி'

‘திருவாசகனார் பற்றி ஒரு வாசகம்!’

ஜோ. நாதன்

‘திரு’ உள்ளவன் எல்லாம் ‘திருவாசகம்’ பற்றிப் பேசத் தொடங்கினால்— ‘திருடன்’ கூட திருவாசகம் பேசலாம்— பாடமோட்சத்திற்கும் போகலாம்.

திருவாசகம் அவர்கள் நாள் தோறும் திருவாசகம் பாடுகின்றாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது— பிரமுகர் திருவாசகம் போன்றவர்களைப் பற்றி மாதாமாதம் ஒரு வாசகம் தொடர்ந்து எழுதப்போவது என்னவோ உண்மை.

நண்பர் திருவாசகம் அவர்கள்— இனிமேல் அவரைத் திருவாசகனார் என்று அழைப்பதே சாலப் பொருத்தம். எப்படியோ காலக் கையைப் பிடித்து அல்ல. ரெயிலேறிப் போய்வந்து, தூது செல்லவிட்டு, ஓர் உயர் பதவியில் சிக்காராகக் குந்திக்கொண்டு விட்டார்.

‘நான் தான் இப்ப... இந்த மாகாணத்திற்கு..... உங்களுக்கு தெரியும்தானே?’ என்று எந்த ஒரு அதிகாரியாயினும், எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியிலும், பேசத் தொடங்கு முன்பாகப் பேசினால், அப்படிப் பேசுபவர் திருவாளர் திருவாசகனார் தான் என்பதனை கண்ணை மூடிக்கொண்டு— பேச்சைக் கேட்காமலேயே சொல்லி விடலாம்.

அவருக்கு மாலை வரவேற்பில் விருப்பமில்லை. மாலை வரவேற்பு என்றால், பின்பக்கத்து வழியாக முன்னுக்கு வந்து, ‘நான்தான்.....’ என்று பழைய

பல்லவியைப் பாடத் தொடங்குவார்!

‘மாலைகள் வரவேற்பு’ என்றால், அவருக்கு அது ஒரு தனி இன்பம்! ‘மாலை போட்டு வரவேற்பதை நான் விரும்புவதில்லை’ என்று அவர் சொல்லுவதைப் பிரசுரிக்கும் அதே பத்திரிகையில்— அதற்கு முன்பு ஒரு நாள் ‘மாலைகள் வரவேற்பு’ நடந்த கட்டத்தில் எடுத்த, கழுத்து நிறைய மாலைகளுடன் காணப்படும் புகைப்படம் வெளிவந்திருந்தது பலரும் பார்த்துச் சிரித்த காட்சி.

இவர் இந்த ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் மிகப் பெரிய ஆதரவாளர் எனக் காட்டிக் கொள்வதில் முன்னிற்பவர்களில் முன்னிற்பவர், ‘மே-27’ என இவரை அறிந்தவர்கள் இவருக்குப் பட்டமளிப்புச் செய்துள்ளதை இவர் அறியாது இருக்கலாம். அதை மறைக்கத் தானே என்னவோ தன்னை ஒரு முற்போக்குவாதி என இவரே இவரைப் பாராட்டிக் கொள்வார்.

அன்று ஒரு நாள்—

யாழ்ப்பாண முற்றவெளியில் நடக்கும் ஒரு பகிரங்கப் பொதுக்கூட்டத்தில் தமிழ்— சிங்கள— முஸ்லீம் பேச்சாளர்கள் பேசுவதாகக் காணப்பட்டது. உடன் அந்தக் கூட்டத்திற்கு சமூகம் கொடுக்க விரும்பினார்.

தான் அங்கு சமூகமளித்ததை மற்றவர்களும் அறியவேண்டும் என்பதற்காக, வண்ணாத்திப் பூச்சி போல அங்கும் இங்குமாக குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்து திரிந்தார்.

‘என்ன மாதிரிப் பேசுறான்’ என்று தனக்கு முன் நிற்பவர்களிடம் சூள் கொட்டினார். (‘என்னைப் போலப் பேசுறான்’ என்று உண்மையாக அவர் சொல்லவில்லை)

அப்போதுதான் அவருக்குக் கீழ் வேலைச்சய்யும் தம்பிமுத்து அவர் பக்கம் வந்தான். அவன் ஒரு தொழிற்சங்கவாதி. அவரை நன்றாகச் - சரியாகப் புரிந்தவன். அவரது சந்தர்ப்பவாத இனத்தை அறிந்தவர்.

அவன் பொருள் பொதிந்த ஒரு புன்னகையைச் சிந்தினான்.

‘என்ன சிரிக்கிறாய்? சும்மாவீட்டிலே இருந்து கொண்டு இந்த அரசைப் பற்றிப் பேசினால் போகாது. இப்படிப்பட்ட முற்போக்கான கூட்டங்களுக்கு என்னைப் போன்ற பெரும் உததியோசக்தர்கள் சமூகமளித்து, சிறப்பிக்க வேண்டும்’ என்று சொல்லிவிட்டு, ஒரு பெருமிதப் புன்னகை புரிந்தார்.

அவன் மீண்டும் சிரித்தான்! ‘என்ன, என் சிரிக்கின்றாய்?’ என்றார்.

‘நோ, சேர்! நீங்க நினைக்கிறப்போலை இது இந்த அரசை ஆதரிக்கும் கூட்டம் இல்லை! இது எந்தக் கட்சியின் கூட்டம் தெரியுமோ? கொஞ்சம் பொறுத்தால் தெரியும்! இந்த அரசின் குறை நிறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி திருத்த முனைகிறவர் கூட்டம். இப்போதுதான் மிக கஸ்ட்பட்டு உயர் பதவியுடன் இங்கு வந்த நீங்கள். இப்படியான கூட்டத்தில்...’ என்று சொல்லி முடிக்காது, அவரைப் பார்த்தான்.

அவர் பதை பதைத்துப் போய்விட்டார். முகம் குப்பென்று வேர்த்துச் போய் விட்டது.

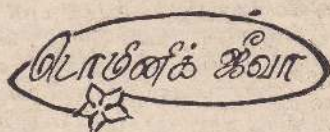
‘இது, அப்படியே! ச்சே! எனக்கு இது தெரியாமல்போச்சே இந்த இருட்டுக்கை நான் வந்ததை யார் கவனிச்சிருப்பினம்! சரி, நான் வாறன். நான் இங்கை வந்ததைநீயாரிட்டையும் சொல்லாதே!’ என்ற அந்த ஒரு வாசகத்தை மிகவும் வினயத்துடன் திருவாசகனார் சொல்லிவிட்டு, வந்த சுவடு தெரியாது மறைந்து போனார்!

இலக்கியச் சந்திப்பு

கல்முனைப் பகுதிக்கு விஜயம் செய்த மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவும், ‘விடிவை நோக்கி’ நாவலாசிரியர் தெனியாரும் சென்ற 30-11-73-ந் திகதி கல்முனை சாகிராக் கல்லூரி இலக்கிய வட்டத்தினர் ஒழுங்கு செய்த இலக்கியச் சந்திப்பில் கலந்து கொண்டனர். இலக்கியச் சந்திப்பு சாகிரா இலக்கிய வட்டத் தலைவர் யு. பாறுக் தலைமையில் நடைபெற்றது.

திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் பேசுகையில்: நமது நாட்டின் இலக்கியம் வளர முடியுமென்றால் அது இரண்டு துறையினரால்தான் முடியும். ஒரு துறையினர் உழைப்பாளிகள். மற்றத்துறையினர் அரசாங்க ஊழியர்கள். இந்த இரு துறையினரின் ஒத்துழைப்பு இருக்குமெயானால் இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையே மாற்றி அமைத்து விடுவோம் என்றார்.

முழுமை நிறைந்த முன்று நாட்கள்



நாவலப்பிட்டியில் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து கொண்டு விட்டு, கொழும்பு வந்து, மல்லிகை சம்பந்தமான மாதாந்த வேலைகளை ஒருவகையாக ஒப்பேற்றி முடித்துக் கொண்டு, மட்டக்களப்புக்கு 28-ந் திகதி காலை வந்து சேர்ந்தேன். என்னுடைய திட்டம் மூன்று முழுநாட்கள் அங்கே தங்குவது என்பதே.

ரயில் நிலையத்தில் திருவாளர்கள்: சண்முகம் சிவலிங்கம், சடாட்சரன், மருதூர்க் கொத்தன் ஆறியோர் வரவேற்க வந்திருந்தனர்.

அங்கிருந்து காரில் கல்முனைக்குச் சென்றோம். நாவலாசிரியர் 'தெணியான்' அவர்கள் அங்கே என்னைச் சந்தித்தார்.

அன்று பகல் சண்முகம் சிவலிங்கம் வீட்டில் தங்கி சிரமபரி காரம் செய்து கொண்டபின்னர் சாயங்காலக் கூட்டத்திற்குத் தயாராகிக் கொண்டேன்.

பாத்திமா கல்லூரியில் கவிஞர் நீலாவணன் தலைமையில் இலக்கியச் சந்திப்பொன்று நிகழ்ந்தது.

நீண்ட நெடுங்காலமாக எனது மனதிலும் நான் சந்திக்கும் இலக்கிய நண்பர்கள் நெஞ்

சங்களிலும் உறுத்திக் கொண்டிருந்த ஒரு கேள்வியே எனது பேச்சின் அடிப்படையாக அமைந்தது

'தங்கள் தங்களுக்கே உரித்தான சிருஷ்டிகளை — தங்கள் மண்ணுக்கே சொந்தமான படைப்புக்களை நூலுருவில் வெளியிட கிழக்கிலங்கைப் படைப்பாளிகள் காலதாமதப்படுத்துவது ஏன்?'

இந்தக் கேள்வியின் நியாயத்தையும், சமீபத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் கணிசமான பங்கை வகிக்கும் கிழக்கிலங்கை இந்த விஷயத்தில் போதூய கவனஞ் செலுத்தாமல் அசட்டையாக இருந்தால் பின்னர் இலக்கிய உலகில் பின் தங்கிவிட ஏதுவாக அமைந்துவிடக் கூடும் என்று எனது கருத்தையும் சகல எழுத்தாளர்களும் கூட்டாக இயங்க வேண்டிய காலத்தின் தேவையையும் சொல்லி வைத்தேன்.

அடுத்த நாள் பகல் மருதமுனை முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் ஓர் இலக்கியக் கூட்டம் நிகழ்ந்தது. இந்நதலை முறையைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் மிக ஆர்வமாகவும் கவனமெடுத்தும் இலக்கியக் கருத்துக்களைக் கேட்டு ரசித்தது மறக்கமுடியாத ஒரு காட்சியாகும்.

அன்று இரவு மட்டக்களப்பு ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் இலக்கியப் பேச்சொன்று நிகழ்த்தது. நண்பர் தெணியானும் சில கருத்துக்களை அக் கூட்டத்தில் தெரிவித்தார்.

வருங்காலப் புதிய தலைமுறையினரை உருவாக்கத் தம்மைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆசிரிய மாணவ - மாணவிகள் இந்தச் சமகால இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றிய சொற்பொழிவை மிக அமைதியாகவும் ஆர்வச் சிறப்புடனும் செவிமடுத்தது புதிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது.

மூன்றாம் நாள்--

எண்ணப் பல தடவை வற்புறுத்தித் தங்களது பகுதிக்கு வரவழைக்க முயன்ற கல்முனை சகீரா இலக்கிய வட்டத்தினரின் சிறப்புக் கூட்டம் சகீராக்க கல்லூரியில் நடைபெற்றது. இருவரும் கலந்துகொண்டோம்.

இந்தக் கூட்ட நிகழ்ச்சி 53-ம் பக்கத்தில் வெளிவந்துள்ளது.

அன்று சாயங்காலம் சம்மாந்துறை எழுத்தாளர் சங்கத்தினர் கவிஞர் பஸில் காரியப்பர் தலைமையில் முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயத்தில் மிக விமரிசையாக இலக்கிய விழாவை நடத்தினர்.

கவியரங்கம், சிறப்புச் சொற்பொழிவு போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன.

இலக்கியத்தின் மேல் ஆர்வமும் தீராத வேட்கையும் கொண்ட இளைஞர்கள் பலரை நேரில் அங்கே சந்திக்கும்வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

கிழக்கிலங்கைப் பிரயாணத்திற்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பது போன்ற மிகச் சிறப்பான வர

வேற்பும் ஆர்வமுள்ள இலக்கிய நண்பர்களின் வருகையும் ஒரு புத்தெழுச்சியை எமக்கு ஊட்டியது.

மூன்று முழு நாட்கள் நாம் சென்ற சுற்றுப் பிரயாணத்தின் பெறுபேறுகளை அன்று நடு இரவு வரை தரித்திருந்து நமக்கு இராப் போசனம் தந்து உபசரித்த அறுபதுக்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்களின் ஆர்வத்தில் பரிபூரணமாகத் தெரிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது.

கல்முனை வெஸ்லி கல்லூரி மண்டபத்தில் ஏராளமான இலக்கிய நண்பர்கள் கலந்து கொண்டு விருந்தாளிகளைக் கௌரவித்த பெருமை இருக்கிறதே... அப்பப்பா... அந்தச் சகோதர உணர்வு உண்மையிலேயே நான் இதுவரை அனுபவிக்காத ஒன்று!

விருந்தின் பின் மனத்திறந்து பல எழுத்தாளர்கள் கலந்துரையாடினர்.

‘முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இயக்கமற்றுப் போனதற்குக் காரணம் என்ன?’ என்றார் சண்முகம் சிவலிங்கம்.

‘நேரடியான சோஷலிஸப் பிரசாரம் கலைத் தன்மையைச் சிதைத்து விடாதா?’ என்றார் அன்பு முகைதீன்.

‘இப்போது ஏன் ஜீவா எழுதுவதில்லை?’ என்ற வினாவை மருதூர்க்கனி எழுப்பினார். இதற்குரிய பதிலை நான் சொல்லிவதைவிட, மல்லிகைக் காரியாலத்துக்கு அடிக்கடி வந்து என்னுடைய நிலைமைகளை நேரில் காணும் தெணியான் சொல்லட்டுமெனத் தெணியானிடம் விட்டுவைத்தேன், நான்.

‘மல்லிகையின் அட்டையில் கலைஞர்களின் புகைப்படங்களுக்குப் பதிலாக, உள்ளே உள்ள

விஷயமொன்றினைப் பிரதிபலிக்கும் ஒவியத்தை வெளியிட்டால் என்ன?' என்று சடாட்சரன் கேட்டார்.

'மனிதாபிமானமென்றால் என்ன? மேல்வர்க்கத்தைச் சார்ந்த மனிதன் ஒருவனை மனிதாபிமான உணர்வுடன் நோக்கலாமா? அத்தகைய இலக்கியங்களைப் படைக்கலாமா?' என்ற சந்தேகத்தை மருதூர்க்கனி எழுப்பினார்.

'காதலைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு கவிதை பாடக்கூடாதா என பனீல் காகியப்பர் கேட்டபோது 'காதலில்லாது தான் கவிதை பாடவேண்டுமென்று விதிமுறையில்லை' என யுவன் அவருக்கேயுரிய பாணியில் பதிவிறுத்தார்.

'நீங்கள் தேசிய முதலாளித்துவத்தை ஆதரிக்கிறீர்களா? என்ற வினா க. நவத்திடமிருந்து எழுந்தது.

நெய்தல் நம்பி கருத்துத் தெரிவிக்கும்போது 'படைப்பாளிதான் பார்ப்பவற்றை அப்படியே படைக்கவேண்டும்' எனக் கூறி, புதுமைப்பித்தனின் பொன்னகரத்தை உதாரணமும் காட்டினார்.

'பார்ப்பவற்றைக் கருவாகக் கொண்டு, சமுதாயத்துக்கு வேண்டியவற்றை லட்சிய நோக்கோடு படைக்க வேண்டுமென கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

பாலமுனை பாறூக், மாஸ்டர் மஜீத், வசீகரன், ஆசிரியர் இரத்தினம் ஆகியோர் இக் கலந்துரையாடலின் போது பல ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளையும் சேள்விகளையும் கேட்டு இந்த நடுச்சாம இலக்கியக் கலந்துரையாடலுக்குக் சுவையூட்டினர்.

எழுப்பப் பெற்ற சந்தேகங்களுக்கும் கேள்விகளுக்கும் தகுந்த பதிலளித்துள்ளேன் என்ற மனநிறைவு இன்றும் என் மனதில் நிறைந்துள்ளது.

'இங்கே வந்துள்ள நாம் எங்கேயோ பிறந்தவர்கள். எங்கேயோ வளர்ந்தவர்கள். நமது சொந்த, அரசியல் கருத்துக்களும் மத நம்பிக்கைகளும் ஏன், சுவைகளும் கூட மாறுபட்டவை. இதையெல்லாம் மீறி நம்மை ஒருங்கிணைய வைத்த ஒரு மகத்தான சக்திதான் நாம் படைப்பாளிகள் என்ற சகோதரத்துவ உணர்வு. இந்தப் புனிதமான சீரிய உணர்வைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டியது ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய கடமையாகும். தொடர்ந்தும் நாம் தேசிய இணைப்புடன் செயல்புரிய முற்படுவோம். தேசமெங்கும் இன்று புதிய ஆரோக்கியமான இலக்கியச் சூழ்நிலை முகிழ்ந்து வருகின்றது. இதை நாம் கவனத்திலெடுத்துச் செயலாற்றி னுல்தான் எதிர்காலலத்தின் சுபீட்சத்திற்கான அக்திவாரத்தை நிகழ்காலத்தில் நிறுவியவர்களாவோம்' எனக் கூறி அவர்களிடமிருந்து விடைபெற்றேன்.

ஒவ்வொரு நண்பரும் நேரில் விரிது நேரம் என்னுடன் உரையாடிவிடை தந்து பிரிந்தனர்.

மல்விகை ஆசிரியரைக்
கொழும்பில் சந்திக்கும் முகவரி
டிசம்பர் 26 - 31 - வரை
137, மலிபன் வீதி,
கொழும்பு - 11

தொலைபேசி: 20712

Social, Philosophical, and Political
Books From U. S. S. R.

	Rs. cts.
Society and economic relation—Progress Publishers	4-00
History of realism—Boris Suchkov	6-00
Morality and politics—A. Tiarenko	2-00
Politico economic problems of capitalism—Y. Varga	4-00.
A short course of political economy—L. Leontyev	4-50
Socialism and Capitalism, score and prospects —Progress Publishers	3-25
The World socialist system and anti - Communism—Progress Publishers	3-50
Marxism—Leninism on proletarian internationalism —Progress Publishers	4-50

மூன்று ஆண்டுகள் அந்தோன் சேகவ்	... 1-75
மிகயில் ஷோலகவ் கதைகள்	... 2-50
மருமகன் வி. தெந்திரியாக் கோவ்	... 1-50
பாறைச் சூறாவளித் துறைமுகம்	... 3-00
விஞ்ஞானக் கற்பனைக் கதைகள்	
தத்துவம்—தொடக்கப் பயிற்சி நூல்	... 5-50
நம் காலத்து நாயகன்—மி. யூ. லேர்மன் தவ்	... 2-75
சோவியத் யூனியன்	
பொருளாதார வரலாற்றுச் சுருக்கம்	... 2-50
அ. பொத்கோல்கின்	

PEOPLE'S PUBLISHING HOUSE,

124, Kumaran Ratnam Road,

COLOMBO - 2.

Telephone : 36111



சிலோன் தியேட்டேர்ஸ் திரைகளில்

இப்போது வெற்றிகரமாகக் காட்சியளிக்கிறது

ஜோ தேவாநந்தின்

“கனேத்ரா”

334A, காங்கோசுத்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிக்கப்படும், ஆசிரியரும் வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்கினை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்திலும்—அட்டை யா. மச. பல நோக்குக் கூட்டுறவு அச்சக கூட்டுறவு அச்சகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.